
Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Pierwsza
sobota
października

Dzień wspaniałych darów Jezusa

Temat kazania *Najlepsze jest przed nami*

„Nie możemy dopuścić do tego, byśmy utracili niebo, życie wieczne i wieczną chwałę. Nie możemy dopuścić do utraty wszystkich tych bogactw, tego najcenniejszego, niemierzonego szczęścia” (*Testimonies*, s. 698).

Myśl dnia

„Nie powinniśmy oczekiwać, że odniesiemy zwycięstwo bez cierpienia, gdyż Jezus cierpiał, aby odnieść zwycięstwo dla nas. Gdy cierpimy w Jego imieniu, gdy mamy wyrzec się apetytu i towarzysza miłośników grzesznych przyjemności, nie powinniśmy szemrać, ale raczej cieszyć się, że mamy przywilej w niewielkim stopniu uczestniczyć w cierpieniach Chrystusa, Jego ofiarności, wyrzeczeniu się siebie i męce, którą nasz Pan zniósł dla nas, aby nas zbawić” (*That I May Know Him*, s. 265).

Wstęp do zebrania darów

„Gdyby ludzie złożyli swoje ziemskie skarby na ołtarzu Bożym i pracowali tak gorliwie dla zabezpieczenia niebiańskiego skarbu, jak trują się, by zdobyć skarb ziemski, to chętnie i radośnie inwestowaliby środki wszędzie tam, gdzie dostrzeżliby okazję czynienia dobra i wspierania sprawy Mistrza. Chrystus dał im nieomylny dowód swojej miłości i wierności i powierzył środki, aby wypróbować ich wierność wobec Niego. Opuścił niebo, wyrzekł się swojego bogactwa i chwały i dla dobra ludzi stał się ubogi, aby przez swoje ubóstwo uczynić ich bogatymi. Zstąpiwszy na ziemię, aby zbawić człowieka, Chrystus wymaga od człowieka, aby wyrzekł się siebie i używał swoich środków celem ratowania bliźnich, a czyniąc to dawał dowód miłości do Odkupiciela i okazywał, że ceni zbawienie nabyte kosztem nieskończonej ofiary” (*Testimonies*, t. III, s. 208).

Tekst biblijny i pieśni

I Piotra 5,10-11

Historia dla dzieci *Zabawa w niebie*

Nauka

Wkrótce nadejdzie dzień, gdy dziewczynki i chłopcy bezpiecznie będą się bawić na ulicach niebiańskiego miasta.

„Miasta będą pełne chłopców i dziewcząt, bawiących się na placach” (Zach. 8,5).

Pewnego dnia jadąc ulicami wielkiego miasta zatrzymaliśmy się przed znakiem, na którym było napisane: „Uwaga, dzieci bawiące się na drodze. Nie ma przejazdu”.

Za znakiem dzieci biegały, grały w piłkę i w klasy, jakby ulica była najbezpieczniejszym miejscem na świecie. I rzeczywiście dzieci były bezpieczne w tym miejscu, gdyż każdego dnia na kilka godzin policjant wystawiał znak i wyłączał z ruchu część ulicy, aby maluchy mogły swobodnie bawić się nie narażone na niebezpieczeństwo ze strony ruchu ulicznego.

Spodobało się nam, że władze miasta pomyślały o dzieciach, ale zrobiło nam się przykro, że dzieci nie mają lepszego miejsca — łąki, strumyka, lasu, placu zabaw czy parku.

Wiele dzieci nie ma miejsca, gdzie mogłyby się bawić bez lęku, że stanie się im coś złego. Są w ciągłym niebezpieczeństwie. Przecież jest to, że dzieci muszą żyć w takich warunkach.

W Zach. 8,5 czytamy, że przyjdzie taki dzień, gdy chłopcy i dziewczynki będą się bawić na ulicach. Jednak jakże inne będą ulice nowego Jeruzalem w porównaniu z tymi szarymi, zakurzonymi i brudnymi ulicami współczesnych miast. Tamte ulice będą piękne i bezpieczne. Nie będzie na nich hałasu, krzyku, kłótni i egoistycznych żądań. Będą tam panować szczęście i radość.

Przeczytaj w Obj. 21,10-21 o cudownym mieście, w którym chłopcy i dziewczynki będą bawić się bezpiecznie.

Plan kazania *Najlepsze jest przed nami*

I. WPROWADZENIE

- A. I Piotra: Księga zwycięstwa i doświadczeń
  1. Zaczyna się błogosławnymi obietnicami (1,1-9)
  2. Kończy się zapowiedzią trudnych doświadczeń i ostatecznego zwycięstwa

- B. Rzeczywistość cierpień w doczesnym życiu
- C. Oczekiwanie chwały

II. W TYM ŻYCIU TOWARZYSZY NAM CIERPIENIE (w. 10)

- A. Kto temu zaprzeczy?
- B. Cierpienie jest udziałem upadłej ludzkości
  1. Przed upadkiem życie było cudowne
  2. Nie było chorób, smutku ani śmierci
- C. Cierpienie spowodowane atakami przeciwnika
  1. Ryczący lew szuka ofiary (w. 8-9)
  2. Prześladowania wierzących na przestrzeni wieków
  3. Smutek z powodu ukochanych, którzy zesli z drogi sprawiedliwości
- D. W jaki sposób obecnie cierpisz?
- E. Boża łaska jest wystarczająca dla ciebie (II Kor. 12,9)

III. PRZYSZŁA CHWAŁA (I Piotra 5,10)

- A. „Chwilowe cierpienia”
- B. Każde cierpienie kiedyś się skończy (5,6)
- C. Piotr widział chwałę Bożą w czasie przemienienia Jezusa (Mat. 17,1-13)
- D. Obietnica nieba
  1. „Idę przygotować wam miejsce” (Jan 14,1-3)
  2. Lepiej odejść i być z Chrystusem (Filip. 1,23)
  3. „Zamieszkać u Pana” (II Kor. 5,8)
- E. Nasza przyszłość jest tak jasna, jak Boże obietnice

IV. W NASZYM CIERPIENIU BÓG PRZYGOTUJE NAS DO CHWAŁY (I Piotra 5,10)

- A. Przez cierpienie Bóg przygotowuje nas do chwały
  1. Prowadzi nas do dojrzałości
  2. Umacnia naszą wiarę
  3. Wzmacnia nas
  4. Stawia nas na pewnym fundamencie
- B. Jesteśmy uczestnikami cierpień Chrystusa (4,13)
- C. Będziemy także uczestniczyć w Jego chwale (w. 13)
- D. Cierpienie czyni nas podobnymi do Jezusa (Rzym. 8,28-29)

V. TERAŹNIEJSZE CIERPIENIE JEST NICZYM W PORÓWNA- NIU Z PRZYSZŁĄ CHWAŁĄ (I Piotra 5,10)

- A. Jesteśmy powołani do Jego wiecznej chwały

- B. Paweł zgadza się z powyższym stanowiskiem (Rzym. 8,15-18)
  - 1. Dziedzice Boży i współdziedzice Chrystusa
  - 2. Współcierpienie z Nim i współpanowanie z Nim
  - 3. Płacz teraz, chwała później
- C. Jak zrozumieć cierpienie?
- D. Przyszła chwała przewyższa nasze zrozumienie

VI. PODSUMOWANIE

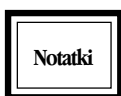
- A. Wszelkie ziemskie dobra i ziemska chwała są przemijające
- B. Jego chwała i panowanie będą trwać na zawsze (w. 11)

Gotowe jest serce moje

Podczas II wojny światowej młody Szwed i jego dziewczyna z Anglii zostali rozdzieleni. On był w Szwecji, a ona w Anglii. Nie mieli ze sobą kontaktu, gdyż nie funkcjonowała wymiana korespondencji między tymi krajami. Młody człowiek był niespokojny, bo w Anglii stacjonowało wielu przystojnych amerykańskich żołnierzy, a nie był pewny uczuć swojej dziewczyny.

Pewnego dnia, ku swojej wielkiej radości, otrzymał telegram od swojej ukochanej. Było w nim napisane tylko „Ps. 57,8”. Otworzył Biblię i przeczytał: „Gotowe jest serce moje, Boże. Gotowe jest serce moje”. Wiedział już, że nie musi się martwić.

Jako chrześcijanie możemy codziennie wysyłać Bogu takie przesłanie oddania serca. Serca gotowe dla Niego — oto czego potrzebujemy!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Druga
sobota
października

Dzień poddania się Słowu Bożemu

Temat kazania *Próba wspólnoty*

„Posłuszeństwo, jakie okazał Chrystus, jest dokładnie takie samo, jakiego Bóg wymaga od ludzi dzisiaj. Było to posłuszeństwo synowskie” (E. G. White, *Signs of the Times*, 25 I 1899, „The Blessing of Obedience”).

Myśl dnia

„On służył swemu Ojcu w wolności i z ochotą, z miłości, bo w tym miał upodobanie. »Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój — oświadczył — bo prawo twoje jest w głębi mego serca«. Podobnie i my mamy służyć Bogu. Nasze posłuszeństwo musi wypływać z serca. Chrystus zawsze był posłuszny w ten sposób. Jeśli Go miłujemy, posłuszeństwo nie będzie dla nas trudnym zadaniem. Będziemy Mu posłuszni jako członkowie Jego królewskiej rodziny. Być może nie będziemy widzieć ścieżki przed nami, ale będziemy szli naprzód w posłuszeństwie, wiedząc, że wszystkie troski o sprawy i wyniki działania mamy pozostawić Bogu” (E. G. White, *Signs of the Times*, 25 I 1899, „The Blessing of Obedience”).

Wstęp do zebrania darów

„Dziesięcina z naszych dochodów jest »świętością dla Pana«. Nowy Testament nie uchylił prawa dziesięciny, podobnie jak nie uchylił sabatu, a raczej podtrzymał ważność jednego i drugiego oraz wyjaśnił ich głębokie duchowe znaczenie. (...). Gdy staramy się wiernie oddawać Bogu czas, który zarezerwował dla siebie, czyż nie powinniśmy oddawać Mu także tej części środków materialnych, którą On uznaje za należącą wyłącznie do Niego? (...). Bóg żąda nie mniej niż żądał od swego ludu w starożytnych czasach. Jego dary dla nas nie są mniejsze, a raczej większe niż te, które otrzymali starożytni Izraelici. Jego służba wymaga i zawsze będzie wymagać środków. Wielkie dzieło misyjne dla zbawienia ludzi musi być wykonane. Ustanawiając dziesięcinę a także dary i ofiary Bóg dostatecznie zatroszczył się o to dzieło. Jego życzeniem jest, by było ono finansowane stosownie do potrzeb. Uważa dziesięcinę za swoją własność, a my mamy ją traktować jak świętą

rezerwę, którą należy złożyć do Jego skarbnicy i wykorzystać wyłącznie na rozwój Jego dzieła, aby posłać Jego posłańców na nowe tereny, aż po krańce ziemi” (*Counsels on Stewardship*, „Founded Upon Eternal Principles”, s. 71).

Tekst biblijny i pieśni

I Jana 2,3-11

Historia dla dzieci *Skala schronienia*

Nauka

Szukaj schronienia w Jezusie, gdy napierają na ciebie wrogowie chcący zniszczyć twą duszę.

Czytając Biblię możesz przeczytać o małym zwierzęciu zwanym borsukiem.

Borsuk jest zwierzęciem mniej więcej takim jak królik.

Autor Księgi Przypowieści mówi nam, że borsuki są jednym z czterech stworzeń na ziemi, które „należą do najmniejszych, a są mądrze niż mędrzy” (Przyp. 30,24) i podaje dowód ich mądrości: „Borsuki, ludek bez siły, a w skale buduje swoje mieszkania” (w. 26).

Oto jest tajemnica mądrości borsuka. Jest słaby i spokojny. Nie dokucza innym zwierzętom. I jest bardzo płochliwy — ucieka na widok innych zwierząt.

Jego pazury są zbyt słabe, by mógł kopać nory w ziemi, jak to czynią króliki i świstaki. Szuka więc schronienia w pęknięciach i zagłębieniach skał. W miejscu swego zamieszkania zna każdy kamień. W swoich skalnych kryjówkach chroni się przed drapieżnikami. Nawet przed sową i orłem potrafi umknąć i ukryć się w skale.

Borsuki są ciągle narażone na niebezpieczeństwo, ale w swej mądrości szukają schronienia w skałach.

My także jesteśmy słabi i bezbronni jak małe borsuki. Wystawieni jesteśmy na ataki szatana i jego aniołów, którzy czekają, by nas dopaść i zniszczyć. Musimy nauczyć się mądrości od borsuka. Musimy uciekać i schronić się w Jezusie, Skale zbawienia, jak nazywa Go Biblia.

Dawid musiał często widywać borsuki chroniące się w skałach. Napisał o tym: „Skały są kryjówką dla borsuków” (Ps. 104,18).

„Bądź mi skałą schronienia i twierdzą ratunku mojego, boś Ty opoką opoką moją i twierdzą moją!” (Ps. 71,3). Niech te słowa będą naszą modlitwą. Szukajmy schronienia w Jezusie, gdy oblegają nas wrogowie, którzy chcą nas zniszczyć.

Dawid, który sam często był ścigany przez wrogów na pustyni, mówił o Bogu jako swej skale. Przeczytaj o tym w Psalmie 62.

Plan kazania *Próba wspólnoty*

I. PRÓBA POSŁUSZEŃSTWA

- A. Wymaga osobistego poznania
- B. Potwierdza praktyczną prawdę
- C. Wyraża doskonałą miłość

II. PRÓBA PILNOŚCI

- A. Objawiać Pana
- B. Pamiętać o przykazaniach
- C. Odbijać światłość

III. PRÓBA WIERNOŚCI

- A. Nie ma ciemności
- B. Nie ma zgorzenia
- C. Nie ma ślepoty

„Z łaską w swych sercach wierzący mają czynić dzieła Chrystusowe, stawiając siebie — duszę, ducha i ciało — przy Jego boku, jako Jego ludzka ręka, by udzielać Jego miłości tym, którzy są poza trzodą Bożą. Wierzący mają gromadzić się w chrześcijańskiej wspólnocie jako bracia i siostry w Panu. Mają miłować się wzajemnie, jak Chrystus ich umiłował. Mają być światłością Bożą świecącą w Kościele i w świecie, przyjmując łaskę za łaską i udzielając innym. W ten sposób mają nieustannie być blisko Boga. W ten sposób odzwierciedlają podobieństwo do Chrystusa” (*Medical Ministry*, s. 316).

IV. PODSUMOWANIE

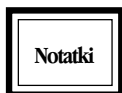
Tak jak On

Młoda dziewczyna, która jako małe dziecko przybyła z rodziakami z Czech do Ameryki, po ukończeniu szkoły podjęła pracę w fabryce. Od czasu, gdy rozpoczęła naukę w szkole, starała się naśladować swoje amerykańskie koleżanki. Uczyła się jednak bardzo powoli, głównie dlatego, że jej rodzice trzymali się ojczystych zwyczajów. Przyglądała się chłopcom i dziewczynkom i starała się

zachowywać tak jak oni. Jedno potrafiła robić — pracować. Dostała się więc do pracy w młynie.

Nadal była sobą, ale przyglądała się innym pracownikom i starała się do nich upodobnić. Pewnego popołudnia, gdy pracownicy zmieniali się, jeden ze współpracowników zaprosił ją, by wybrała się z nim wieczorem do kościoła na interesujący wykład.

Młoda Czeszka pochodziła z katolickiej rodziny, ale ponieważ Kościół Katolicki w Ameryce nie był taki, jak w Czechach, jej rodzice przestali do niego uczęszczać. Zgodziła się więc pójść do niekatolickiego kościoła ze swoim kolegą. Poszli na spotkanie nie tylko tego wieczora, ale także następnego i kolejnego. Dziewczyna poznała Chrystusa. Potem powiedziała: „Nigdy bym Go nie poznała, gdyby nie pewna kobieta o imieniu Mary. (...) Ona żyła tak, jakby Jezus żył, gdyby był teraz na ziemi. To ona sprawiła, że Jezus pociągnął mnie do siebie, a potem zamieszkał w moim sercu”.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Trzecia
sobota
paździer-
nika

Dzień oczekiwania na powtórne przyjście Chrystusa

Temat kazania *Dlaczego Jezus przyszedł?*

„Jeżeli zwiastowanie o pierwszym przyjściu Chrystusa głosiło królestwo Jego łaski, to zwiastowanie Jego powtórnego przyjścia będzie zawierało nadejście królestwa Jego chwały. Zarówno treść pierwszego, jak też drugiego przyjścia zawarta jest w prorocत्वach” (*Życie Jezusa*, wyd. VII, s. 170).

Myśl dnia

„Triumfalny wjazd Chrystusa do Jeruzalem był cieniem wizji Jego powtórnego przyjścia na obłokach niebieskich w mocy i chwale, gdy zstępować będzie na ziemię w towarzystwie triumfujących aniołów i radujących się świętych mężów. Wtedy też zostaną spełnione słowa Chrystusa, wypowiedziane do kapłanów i faryzeuszów: »Powiadam wam, Nie ujrzycie mnie odtąd, aż powiecie: Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim« (Mat. 23,39). W proroczym widzeniu Zachariasza wskazany był dzień ostatecznego triumfu; zawarte w nim było również potępienie tych, którzy podczas pierwszego przyjścia Chrystusa na ziemię odrzucili Go: »Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go oplakiwać, jak oplakuje się jedynaka« (Zach. 12,10). Chrystus przewidział te wypadki, gdy ujrzał miasto, i płakał nad nim. W późniejszym zniszczeniu Jeruzalem dostrzegał symbol ostatecznego zniszczenia narodu, który winien był krwi Syna Bożego” (*Życie Jezusa*, wyd. VII, s. 451).

Wstęp do zebrania darów

„Będziemy mieli dług do uregulowania z Mistrzem, kiedy powie On: Zdad sprawę ze swego szafarstwa. Jeśli ludzie wolą odepchnąć na bok Boże wymagania i egoistycznie zatrzymać dla siebie wszystko, co On im daje, wówczas On nie odbiera im swego pokoju i nadal doświadcza ich przysparzając im swych dobrodziejstw, obsypując swoimi błogosławieństwami. Ludzie ci odbierają honory od bliźnich i cieszą się poważaniem w Kościele, ale Pan

mówi im: »Zdaj sprawę ze swego szafarstwa«. Chrystus mówi: »Cokolwiek nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, mnie nie uczyniliście«. »Nie należycie do siebie samych, drogoście kupieni«, a waszym obowiązkiem jest przynosić chwałę Bogu swoimi środkami materialnymi, swoim ciałem i duchem, które są Jego” (E. G. White, *Adventist Review and Sabbath Herald*, „Tithes and Offerings”).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 10,10

Historia dla dzieci *Ukrywanie Słowa Bożego*

Pomoce wizualne

Biblia

Nauka

Przechowywanie Słowa Bożego w naszych sercach.

Dawno temu był sobie król, który nie chciał, by jego lud czytał Biblię. Powiedział, że tylko kapłanom wolno mieć Biblię i że najlepiej będzie, jeśli tylko oni będą ją czytali.

Było jednak wielu ludzi, którzy pragnęli mieć Biblię, bo miłowali Słowo Boże, gdyż dawało im nadzieję, pomagało znosić przeciwności i odpowiadało na ich pytania.

W jednej części kraju rządca usłyszał o kilku ludziach posiadających Biblię. Rozkazał przeszukać ich domy i ukarać tych, u których znalezione zostaną Biblię.

Pewna pobożna kobieta piekła pewnego ranka chleb, kiedy nagle rozległo się głośne pukanie do drzwi. Od razu wyczuła, że grozi jej niebezpieczeństwo. Podeszła do okna i spostrzegła żołnierzy królewskich. Wiedziała, że przyszli po nią. Nie mogła znieść myśli, że jej rodzina zostanie pozbawiona Biblii, więc zaczęła się modlić do Boga o pomoc. Nagle usłyszała głos: „Ciasto chlebowe! Ciasto chlebowe!” Szybko umieściła Biblię w cieście, ukształtowała bochenek i wsunęła go do gorącego pieca. Pukanie rozległo się ponownie, tym razem jeszcze głośniej, a ona podeszła do drzwi i otworzyła je.

— Szukamy Biblii — powiedział żołnierz — i mamy zamiar przeszukać twój dom.

Szukali wszędzie, nawet w piecu, ale nie przyszło im do głowy, że Biblia jest ukryta w bochenku chleba. Po długim czasie odeszli stwierdzając, że w tym domu nie ma Biblii.

Bochenek chleba jest dziwnym miejscem na przechowywanie Biblii, nieprawdaż? W Ps. 119,11 czytamy, że mamy przechowywać Słowo Boże — nie w bochenku chleba, nie w domu, ale w sercu. Czy pamiętasz jakieś wersety Pisma Świętego? Czy przechowujesz w sercu wiadomości z Biblii? Ucząc się jej słów możesz ją przechowywać w swoim sercu.

Czy dzisiaj zechcesz schować trochę Słowa Bożego w twoim sercu?

W Biblii czytamy, że Maria przechowywała w sercu słowo usłyszane od Boga. Przeczytaj o tym w Ewangelii Łukasza 2,15-19.

Plan kazania *Dlaczego Jezus przyszedł*

I. NAJWIĘKSZA OSOBA: „Ja przyszedłem”

Jego narodzenie — przełomowe wydarzenie w historii świata

- A. Jego przyjście zostało przepowiedziane (Mich. 5,1)
- B. Jego przyjście było nadnaturalne (Iz. 7,14)
- C. Jego przyjście było opatrnościowym zrzędzeniem (Rzym. 8,3)

II. NAJWIĘKSZY CEL: „aby owce”

Przeciwieństwo zamierzeń „złodziei”

- A. Szatan jest złodziejem: „kraść”
- B. Szatan jest mordercą: „zabijać”
- C. Szatan jest niszczyicielem: „niszczyć”

III. NAJWIĘKSZY DAR: „miały”

Życie można przyjąć tylko jako dar

- A. W przeciwieństwie do naszych oczekiwań (Rzym. 5,15)
- B. W przeciwieństwie do naszego zrozumienia (Jan 4,10)
- C. W przeciwieństwie do naszej dumy (Rzym. 2,8)

IV. NAJWIĘKSZA POTRZEBA: „życie”

- A. Pochodzi od Chrystusa (Jan 1,4)
- B. Przyjęte przez wiarę (Jan 5,24)
- C. Zwycięża śmierć (Jan 3,16)

„Jezus przyszedł na świat nie jako anioł światłości. Nie znieśliśmy Jego chwały, gdyby przyszedł w taki sposób. Jeden anioł przy grobie Chrystusa jaśniał takim światłem, że na jego widok

żołnierze rzymscy legli jak nieżywi na ziemi. Gdy anioł zstąpił z nieba, ciemności rozstąpiły się przed nim, a strażnicy nie mogli znieść jego chwały i upadli na ziemię nieprzytomni. Gdyby Jezus przyszedł w chwale anioła, Jego jasność pozbawiłaby życia śmiertelnych ludzi. Dla naszego dobra Jezus wyrzekł się swojej chwały; odziany w człowieczeństwo mógł dotknąć ludzkości, osobiście przebywać wśród nas, zapoznać się z naszymi trudami i współcierpieć z nami w naszych smutkach, aby każdy syn i córka Adama wiedzieli, że Jezus jest przyjacielem grzeszników. Jednak Jezus zaświadczył także o swojej boskości. Raz po raz w Jego ziemskiej wędrówce Jego boskość przeświecała przez człowieczeństwo, a chwała Boża objawiała się wśród ludzi” (E. G. White, *Signs of the Times*, 18 IV 1892, „The Conditions of Fruit Bearing”).

V. PODSUMOWANIE

Czym jest twoje życie?

Kilka lat temu dr Walter Wilson, znany z działalności ewangelizacyjnej, opowiedział następujące zdarzenie: „W trójkę siedzieliśmy przy stole w dużej, ładnej hotelowej jadalni i rozmawialiśmy o sprawach Bożych. Moi dwaj rozmówcy byli braćmi, a ich ojciec był kaznodzieją. Zostali wychowani w chrześcijańskiej atmosferze, ale zdecydowali, że świat oferuje im więcej szczęścia i lepsze perspektywy. Obaj odnieśli sukcesy w dziedzinie rozrywki. Zarobili sporo pieniędzy i zdobyli szacunek dzięki uczciwemu postępowaniu. Gdy z nimi rozmawiałem, nie okazywali żadnego duchowego głodu ani nie pytali o sprawy wieczności. Powiedziałem im:

— Gdy zakończycie karierę, zestarzejecie się i staniecie przed Sędzią, co powiecie i jak będziecie się czuli? Czy sądzicie, że mądrze czynicie odrzucając wiarę ojca i nie dbając o sprawy Pana w waszym życiu?

Odpowiedzieli:

— Uważaliśmy te sprawy za bardzo ważne. Ojciec był zawsze biedny, a my staliśmy się bogaci. Ojciec był niewolnikiem swojego dzieła, a my jesteśmy niezależni i możemy iść, dokąd chcemy. Ojciec zawsze musiał się liczyć z biskupem, a my kierujemy się tylko zyskiem. Żyje się nam o wiele lepiej niż ojcu.

Sugerowali w ten sposób, że mądrze jest odłożyć decyzję w tej sprawie na starość.

Dwa lub trzy lata później obaj stracili swoje fortuny, a jeden wypadł z dziesiątego piętra i zginął. Ich mądrość okazała się głupotą, a ich decyzje — nieszczęściem”.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Czwarta
sobota
października

Dzień pastorów

Temat kazania

Osoba, którą Bóg wybiera i którą się posługuje

„Czy zdajecie sobie sprawę z waszej wartości w oczach Bożych? On mówi, że jesteście Jego współpracownikami. Czy pozwalacie, by wasze światło świeciło jasnymi promieniami w upadłym świecie? Czy staracie się rozwijać wszystkie zdolności i siły, które Bóg wam powierzył? Nie musicie wszyscy być kaznodziejami, ale wszyscy możecie być świadkami. Nie musicie być elokwentnymi mówcami, ale możecie być mądrymi w Chrystusie i jaśnieć Jego światłością przed ludźmi” (*In Heavenly Places*, s. 318).

Myśl dnia

„Pan powiedział do niego: »Kto dał człowiekowi usta? Albo kto czyni go niemym albo głuchym, widzącym albo ślepym? Czyż nie Ja, Pan?«. Do tych słów dodane zostało jeszcze jedno zapewnienie boskiej pomocy: »Idź więc teraz, a Ja będę z twoimi ustami i pouczę cię, co masz mówić«. Mojżesz nadal prosił, aby wybrano bardziej kompetentną osobę. Te wymówki wynikały początkowo ze skromności i braku zaufania do siebie, ale potem, gdy Pan obiecał usunąć wszelkie trudności i dać ostateczne powodzenie, dalsze wzbranianie się i narzekanie na brak przygotowania byłoby przejawem braku zaufania do Boga. Zdradzałoby obawę, że Bóg nie będzie w stanie przygotować go i popełnił błąd w wyborze człowieka, którego powołał do tak wielkiego dzieła” (*Patriarchowie i prorocy*, s. 187).

Wstęp do zebrania darów

„Prawdziwi czciciele Boży będą czynić dzieła Chrystusowe. Będą hojni dla potrzebujących; nie odmówią biednym wsparcia, nie będą wymawiać się, aby nie pomóc tym, którzy potrzebują pomocy; będą miłować swych bliźnich jak samych siebie, nie będą się od nich izolować, ale współczuć biednym, sierotom i wdowom; nie zatrzymają dla siebie najmniejszej części zarobku swoich robotników” (*The Home Missionary*, 1 VII 1891, „The Blessed of the Father”).

Tekst biblijny i pieśni

II Mojż. 4,10-17

Historia dla dzieci

Wiedziałam, że tata przyjdzie

Nauka

Rozwijanie całkowitego zaufania do niebiańskiego Ojca.

Ojciec i dziewięcioletnia córka kąпали się w oceanie. Gdy byli oddaleni od siebie, ojciec zauważył, że zbliża się wysoka fala. Wiedział, że nie dotrze do swojej córeczki i nie zdoła sam uratować jej, gdy będzie musiał się zmagać z wysoką falą. Jego jedyną nadzieją było szybkie sprowadzenie pomocy.

— Płyn spokojnie — zawołał. — Nie bój się. Zaraz wrócę po ciebie.

I popłynął pędem do brzegu po łódź i pomoc. Gdy znalazł łódź, wysoka fala wracając zniosła dziewczynkę daleko od brzegu. Mężczyźni w łodzi szukali jej kilka minut. Spokojnie pływała, tak jak polecił jej tata.

Potem reporterzy z prasy zebrali się wokół małej dziewczynki pytając, w jaki sposób udało się jej zachować spokój, gdy tak długo pozostawała na morzu.

— Tata powiedział, że wróci po mnie. Wiedziałam, że wróci, więc nie bałam się. Zrobiłam to, co mi kazał, więc nic mi się nie stało — odpowiedziała dziewczynka cicho.

Wiara w obietnicę ojca i posłuszeństwo jego słowu uratowało jej życie. Zaufanie do naszego niebiańskiego Ojca i posłuszeństwo Jego Słowu uratuje nas na wieki.

Plan kazania

Osoba, którą Bóg wybiera i którą się posługuje

Powołanie Mojżesza

I. WPROWADZENIE

- A. Mojżesz powołany do wyzwolenia zniewolonych i zranionych ludzi
  - 1. Był opatrznościowym mężem Bożym
  - 2. Wszyscy chrześcijanie otrzymali podobne powołanie
- B. Potrzeba milionów ludzi takich jak Mojżesz

1. Jakiego rodzaju człowiekiem był Mojżesz?
2. Czy Bóg może posłużyć się tobą i mną?

II. BYŁ SŁABY W MOWIE (II Mojż. 4,10)

- A. „O Panie, nie jestem wymownym człowiekiem”
- B. „Jestem człowiekiem ciężkiej mowy”
- C. Wydawało mu się, że nie może być tym wybranym
  1. Musiałby przekonać lud o tym, że jest wybranym
  2. Musiałby przeciwstawić się faraonowi
  3. Jednak Bóg rzeczywiście wybrał go do tego zadania
- D. Bóg często wybiera ludzi mało elokwentnych
  1. Jonathan Edwards czytał swoje kazania
  2. Jego kazanie wywołało wielkie ożywienie
- E. Bóg wybrał słabych (I Kor. 1,26-31)

III. WYGLĄDAŁ NA SŁABEGO (w. 13)

- A. Nie czuł się przygotowany
- B. Chciał, by wybrano kogoś odpowiedniejszego
- C. Najskromniejszy ze wszystkich ludzi (IV Mojż. 12,3)
- D. Definicja skromności: cierpliwe, łagodne usposobienie
- E. Pokora jest przeciwieństwem pychy
- F. Jezus powiedział: „Jestem cichy i pokornego serca” (Mat. 11,29)
- G. Cisi odziedziczą ziemię (Mat. 5,5)

IV. NIE BYŁ KIMŚ, KOGO ŚWIAT UZNAŁBY ZA POPULARNĄ OSOBĘ (w. 16-17)

- A. Wydawało się, że Mojżesz nie jest odpowiednio przygotowany
  1. Nie wyglądał na takiego, który ze wszystkim sobie radzi
  2. Nie był takim przywódcą, jakiego życzyliby sobie ludzie
- B. Bóg zatroszczył się o jego niedostatki
  1. „On będzie ustami twoimi” (w. 16)
  2. „Laskę tę weź do ręki swojej” (w. 17)
- C. Bóg posługuje się tymi, których wybiera
- D. Piotr i Jan zostali wybrani, choć byli prostymi ludźmi nie posiadającymi wykształcenia (Dz. 4,13)
- E. D. L. Moody i jego brak wykształcenia
- F. Billy Sunday, zawodowy futbolista, i jego styl przemawiania

G. Mojżesz, który przedtem zawiódł

V. PODSUMOWANIE

- A. Bóg może posłużyć się tobą i mną
- B. Możemy być użyteczni Bogu tacy, jacy jesteśmy
- C. Słabi i pokorni mogą dotrzeć do zranionych ludzi i pozyskać ich dla Chrystusa
  - 1. F. B. Meyer wyjaśnił to kiedyś w ten sposób: „Myślałem kiedyś, że dary Boże znajdują się na półkach jeden ponad drugim, a im wyżej wzrastamy, tym łatwiej jest nam je dosięgnąć. Teraz dowiedziałem się, że Boże dary są na półkach jeden pod drugim, a im niżej się pochylamy, tym więcej możemy wziąć”.
  - 2. Jak nisko pochylileś się, by wziąć?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Piąta
sobota
października

Dzień naszego Najwyższego Kapłana

Temat kazania *Potrzebny obrońca!*

Pańmątajmy, że nasz Najwyższy Kapłan wstawia się przed ublagalnią za swoim odkupionym ludem.

Myśl dnia

„On zawsze żyje, aby wstawiać się za nami. Jeśli ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. Krew Chrystusa wstawia się z mocą i skutecznie za odstępcami, buntownikami i grzesznikami sprzeciwiającymi się światłu i miłości. Szatan stoi po naszej prawej stronie, aby nas oskarżać, a nasz Obrońca stoi po prawicy Boga, aby wstawiać się za nami. On nigdy nie przegrał żadnej sprawy, która została Mu powierzona. Możemy ufać naszemu Obrońcy; On wstawia się za nami na mocy swych zasług. (...) On nie zapomni o swoim Kościele narażonym na pokusy świata. Patrzy na swój doświadczany i poddawany próbom lud i wstawia się za nim” (E. G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, „Contemplate Christ’s Perfection, Not Man’s Imperfection”).

Wstęp do zebrania darów

„To służba serca czyni dar cennym. Kiedy Majestat nieba stał się dzieckiem i został powierzony Marii, nie miała czym się odplącić za ten bezcenny dar. Przyniosła na ołtarz tylko dwa gołębie, ofiarę wyznaczoną dla ubogich; jednak zostały one przyjęte jako ofiara miła Panu. Nie mogła przedstawić obfitych bogactw, takich jakie później przynieśli mędrcy ze Wschodu, aby je ofiarować Synowi Bożemu; jednak matka Jezusa nie została odrzucona z powodu małości jej daru. To gotowość serca liczy się u Pana, a jej miłość uczyniła ofiarę słodką. Tak Bóg przyjmie nasze dary, choćby małe, jeśli będą najlepszym, co posiadamy i zostaną ofiarowane z miłości do Niego” (*Counsels on Stewardship*, s. 176).

Tekst biblijny i pieśni

Job 16,21; I Jana 2,1

Historia dla dzieci

Słońce, które uzdrowia

Nauka

Mieć blask Chrystusa w swoim życiu.

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach” (Mal. 4,2).

Jak dobrze się czujemy, gdy świeci słońce, zwłaszcza po kilku dniach brzydkiej, deszczowej pogody. Blask słońca czyni kwiaty bardziej kolorowymi. Sprawia, że zielone liście drzew są jeszcze piękniejsze. Zmienia krople rosy w małe diamenty.

Czyni jednak jeszcze więcej — uzdrowia. Lekarze stwierdzili, że ludzie, którzy nie zażywają „kąpieli” słonecznej, są bardziej podatni na chorobę, a stan ich krwi stopniowo się pogarsza.

Niektórzy naukowcy przeprowadzili eksperymenty w tej dziedzinie. Zbadali między innymi kurz z ciemnych zakątków pokoju i stwierdzili, że było w nim znacznie więcej szkodliwych i niebezpiecznych bakterii niż w kurzu z takiego miejsca pokoju, do którego docierało światło słońca. Tak więc widzimy, że słońce jest rzeczywiście wielkim uzdrowicielem, gdyż niszczy wirusy i bakterie powodujące choroby.

Czy wychodzisz z domu, by bawić się i spacerować w blasku słońca? Czy wpuszczasz promienie słońca do swojego domu? Pamiętaj, ono jest wielkim uzdrowicielem.

Jezus jest nazwany Słońcem Sprawiedliwości. On także ma moc zachować nas w zdrowiu, ustrzec od zła, tak jak słońce strzeże nas od fizycznych infekcji.

Jak wystawiasz swoje ciało na działanie słońca, tak potrzebujesz kontaktu z Jezusem, Słońcem Sprawiedliwości. Myśląc o Nim, czytając o Nim, śpiewając o Nim, mówiąc o Nim, a przede wszystkim rozmawiając z Nim i zapraszając Go do twojego serca, pozwalasz Mu zatroszczyć się o twoje duchowe zdrowie.

Módlmy się dzisiaj, aby blask Chrystusa jaśniał w nas.

Kiedy Jezus był na ziemi, jeden z Jego uczniów był bliżej Pana niż inni, bliżej Słońca Sprawiedliwości. Trzymał się blisko Niego, słuchał każdego słowa, obserwował każdy czyn. Tym uczniem był Jan. Mówiono o nim: ten, którego Jezus miłował. Jan zapewne

dlatego tak został nazwany, gdyż dawał Jezusowi wiele okazji, by On mógł okazać mu swoją miłość.

Przeczytaj w Ewangelii Jana 13,21-25 o tym, jak Jan siedział blisko Jezusa podczas ostatniej wieczerzy.

Plan kazania

Potrzebny obrońca!

I. PATETYCZNA PROŚBA CZŁOWIEKA (Job 16,21)

- A. Z powodu moralnego upadku (Rzym. 3,21)
- B. Z powodu prawnych zobowiązań (Jak. 2,10)
- C. Z powodu ewentualnego sądu (Rzym. 5,21; Hebr. 2,3)
- D. Z powodu osobistego zwiedzenia (Tyt. 3,3)

II. ŻARLIWA BOŻA ODPOWIEDŹ (I Jana 2,1)

- A. Jego współczucie jest niewyczerpane (Hebr. 4,14-15)
- B. Jego autorytet jest niezaprzeczalny (Hebr. 7,26; Jan 5,27; Dz. 5,31)
- C. Jego możliwości są niezmierzone (I Piotra 3,18)

„W swoim wstawiennictwie jako nasz obrońca Chrystus nie potrzebuje zasług człowieka czy wstawiennictwa człowieka. Chrystus jest jedynym, który poniósł grzech, jedyną ofiarą złożoną za grzech. Modlitwa i wyznanie mogą być składane jedynie Jemu, który raz na zawsze wszedł do miejsca świętego. Chrystus oświadczył: »Jeśli ktoś zgrzeszy, macie orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego«. On zbawi zupełnie wszystkich, którzy przychodzą do Niego ufając Mu. On zawsze żyje, by wstawiać się za nami” (E. G. White, *SDA Bible Commentary*, t. VII, s. 913).

„We wszystkich naszych czynach prawdziwego poświęcenia kierujemy nasze oczy wiary na prawdziwego obrońcę, który stoi między człowiekiem a wiecznym tronem, gotowy wyjść naprzeciw naszym usilnym prośbom i dać nam bardziej doskonale poznanie Boga” (E. G. White, *SDA Bible Commentary*, t. VII, s. 948).

III. PODSUMOWANIE

To właśnie chciałem powiedzieć

Nastał wielki dzień. Członkowie zespołu sędziowskiego orzekającego warunkowe skrócenie kary czekali na więźniów, którzy mieli zjawić się przed nimi i uzasadnić swoje prośby o warunkowe zwolnienie. Pewien stary więzień imieniem Charlie od lat przygotowywał swoje przemówienie. Jednak gdy znalazł się przed sędziami,

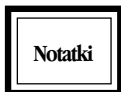
nerwy go zawiodły. Zaczął dość odważnie, ale po chwili głos zaczął mu więznąć w gardle, a mowa stała się żalosna i godna politowania. Po chwili zaległa cisza wprawiająca w zakłopotanie, a więźnia poproszono, by odsunął się na bok i zrobił miejsce następnemu.

Następny więzień, patrząc na Charliego, zrozumiał jego położenie i poprosił o pozwolenie wyrecytowania jego przemówienia, które słyszał wielokrotnie i znał na pamięć. Udzielono zgody. Charlie słuchał dobrze znanych słów i nie mógł powstrzymać entuzjazmu.

— To jest to. To jest moje przemówienie. To jest to, co chciałem powiedzieć! — zawołał.

Każdy kolejny więzień stając przed sędziami wstawiał się za nim, a skutek był taki, że staruszkowi darowano wolność.

Przed obliczem świętego Boga jesteście winni, występn i bezradni. Jakże możemy liczyć na ulaskawienie na Jego sądzie? Jednak mamy Obrońcę u Ojca, Jezusa Chrystusa sprawiedliwego. On ma prawo wstawiać się za nami, grzesznymi ludźmi. Bóg nigdy nie odrzuca prośby swego Syna, który umarł, abyśmy mogli żyć.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Pierwsza
sobota
listopada

Dzień błogosławionej nadziei

Temat kazania *Kiedy umierają ukochani*

„Nasze serca tęsknią do chwalebnego poranka zmartwychwstania. Pragniemy wiedzieć, że śmierć zostanie zniszczona, a ci, którzy zasnęli, obudzą się. (...) Pragniemy wiedzieć, że nasi ukochani powstaną do chwalebnej nieśmiertelności. Pan nie pozostawił nas pograżonych w rozpacz. Prorok napisał: »Z ręki grobu wybawię ich, od śmierci wykupię ich. O śmierci! będę śmiercią twoją; o grobie! będę skażeniem twojem« (Oz. 13,14 BG). Błogosławione słowa!» (E. G. White, *Life Sketches of Ellen G. White*, s. 460).

Myśl dnia

„Aby ratować upadły rodzaj ludzki Chrystus wydał się na śmierć w hańbie i upokorzeniu. Ponieważ istoty ludzkie mają tak wielką wartość, uważajmy na to, jak odnosimy się do siebie nawzajem” (E. G. White, *Manuscript Releases*, t. XI, s. 219).

„Śmierć mojego męża była dla mnie ciężkim ciosem, tym dotkliwszym, iż nastąpiła nagle. Gdy ujrzałam pieczęć śmierci na jego obliczu, nie mogłam oprzeć się swoim uczuciom. Pragnęłam krzyknąć z bólu. Wiedziałam jednak, że w ten sposób nie przywrócę życia mojemu ukochanemu, i czułam, że poddanie się smutkowi nie byłoby godne chrześcijanki. Szukałam pomocy i pocieszenia z góry, a obietnice Boże zostały wobec mnie spełnione. Pan mnie podtrzymał” (E. G. White, *Life Sketches of Ellen G. White*, s. 257).

Wstęp do zebrania darów *Sabat i dziesięcina*

Bóg-Stwórca odłączył siódmy dzień od sześciu dni tygodnia stworzenia i uczynił go świętym. Dlatego ten dzień różni się od innych dni tygodnia. Jest poświęcony, szczególnie, a nie powszedni.

Dziesięcina także jest święta. Święte rzeczy nie różnią się rangą. Nie ma mniejszej świętości. Wszelka świętość jest wyższa, pochodząca od Boga. Ellen White napisała: „Takie same słowa są użyte w stosunku do sabatu i do dziesięciny. (...) Człowiek nie ma prawa ani mocy zastąpienia siódmego dnia pierwszym dniem tygodnia.

(...) Podobnie dziesięcina z naszych dochodów jest »świętością dla Pana«” (*Counsels on Stewardship*, s. 66).

To Boża obecność w sabat czyni ten dzień świętym. Dziesięcina jest święta, bo należy do Boga. Gdy Bóg mieszka w nas, czyni nas świętymi.

„Gdy staramy się wiernie oddawać Bogu czas, który oddzielił do świętego użytku, czyż nie powinniśmy Mu oddawać tej części naszych środków, która należy wyłącznie do Niego?” (E. G. White, *Review and Herald*, 16 V 1882).

Wierny chrześcijański szafarz z radością spełnia swoje obowiązki!

Tekst biblijny i pieśni

Jan 11,25-44

Historia dla dzieci *Aniołowie*

Nauka

Anioł zmagał się z nim

Tom był młodym studentem Southern Missionary College. Pewnego dnia wraz z Barneyem, asystentem kierownika farmy, przewozili traktorem węgiel. Zatrzymali traktor z przyczepą wyładowaną węglem przed budynkiem kotłowni.

Gdy odczepili przyczepę od traktora, przyczepa potoczyła się i przycisnęła Barneya do ściany budynku. Tom nie miał czasu na ponowne połączenie przyczepy z ciągnikiem; liczyła się każda sekunda. Tom oparł się rękami o koło przyczepy i westchnął w modlitwie do Boga. Pchnął z całych sił, a przyczepa naładowana węglem odsunęła się na tyle, że Barney został uwolniony. Odwieziono go do szpitala z połamanymi żebrami.

Później trzech silni mężczyźni próbowali w ten sam sposób odepchnąć przyczepę od ściany, ale nie mogli jej ruszyć nawet o centymetr. Tom jest pewny, że Pan odpowiedział na jego modlitwę i posłał anioła, który odepchnął ciężar, aby uratować jego przyjaciela.

Dziecko uratowane natychmiast

Wiele lat temu, mieszkając w Los Angeles, pastor E. E. Andross otrzymał od siostry z Pasadeny telefon z informacją, że jej

dziesięcioletnia córka jest umierająca. Lekarz stwierdził, że nie ma już nadziei i delikatnie starał się przygotować złamaną bólem matkę na najgorsze.

Pastor Andross napisał później w *Review and Herald* z 5 VII 1945 roku: „Prosiła, byśmy modlili się o uzdrowienie dziecka. Bała się, że dziecko umrze, zanim przyjedziemy. W czasie gdy otrzymaliśmy wiadomość, w naszym domu był S. N. Haskell. Razem uklękliśmy i błagaliśmy żarliwie o ocalenie życia dziecka. Gdy modliliśmy się w Los Angeles, matka modliła się do Boga w swym domu w Pasadenie. W tej chwili anioł wszedł do sali, gdzie leżała umierająca dziewczynka, usiadł obok niej na łóżku, położył dłoń na jej głowie i dziewczynka została natychmiast uzdrowiona. Zarówno matka, jak i córka widziały anioła, którego obecność nappełniła salę światłem. Matka ubrała córkę, która czuła się zupełnie dobrze”.

Po latach pastor Andross uczestniczył w poświęceniu domu modlitwy w Pasadenie. Pod koniec nabożeństwa podeszła do niego kobieta i wspomniała tamto wydarzenie.

— Ja byłem tą małą dziewczynką, która została uzdrowiona — powiedziała. — Widziałam anioła, który wszedł do mojego pokoju i położył rękę na mojej głowie.

Aniołowie wciąż usługują dzieciom Bożym.

Plan kazania *Gdy umierają ukochani*

Jan 11,25-44

I. WPROWADZENIE

- A. Każdą rodzinę od czasu do czasu dotyka śmierć bliskich
  1. Trudny czas dla nas wszystkich
  2. Śmierć zabiera naszych bliskich w różnym wieku
  3. Jak możemy przetrwać śmierć bliskich?
- B. Śmierć Łazarza
  1. Brat Marty i Marii
  2. Rodzina, którą Pan miłował
  3. Jezus został wezwany, ale przybył po śmierci Łazarza
- C. Prawda, która podtrzymuje nas, gdy cierpimy

II. SMUTEK JEST UZASADNIONY (w. 35)

- A. „Jezus zapłakał”
- B. Niektórzy krytykują łzy
  1. Niektórzy twierdzą, że łzy oznaczają brak wiary
  2. Łzy niosą ulgę w bólu

3. Mędrzec Salomon napisał o „czasie płaczu” (Kazn. 3,4)
- C. Najsilniejszy z ludzi płakał u grobu przyjaciela
- D. Nie jesteśmy z drewna, kamienia czy stali
- E. Chrześcijanie mają nadzieję, ale jednak się smućą (I Tes. 4,13)

III. ŻYCIE TRWA NADAL (w. 37)

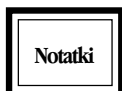
- A. Bliscy umierają, ale życie trwa nadal
  1. Łazarz spoczął w grobie zostawiając zasmuconych przyjaciół
  2. Pograżeni w żalu muszą żyć dalej
  3. Bóg pragnie, byśmy żyli dalej
- B. Jednak ta prawda ma inny wymiar
  1. Jest życie dla wierzących, którzy zmarli (Filip. 1,21-23)
  2. Być z Panem (II Kor. 5,8)
- C. Nawet najdłuższe życie na ziemi jest krótkie (Ps. 90,10-12)
- D. Jezus daje wieczne życie (Jan 3,15; 5,24; I Jana 5,13)
- E. Chrystus jest z nami już teraz
- F. W przyszłym życiu będziemy na zawsze z Nim (Rzym. 8,37-39)

IV. ZMARTWYCHWSTANIE JEST PEWNE (w. 43)

- A. Jezus wywołał Łazarza z grobu
  1. Wywoła nas z grobów w dniu swego powtórnego przyścia
  2. Jego zmartwychwstanie jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania (I Kor. 15,20-23)
  3. Czas zjednoczenia jest przed nami (I Tes. 4,13-18)
- B. Indywidualność zmartwychwstania
  1. „Każdy w swoim porządku” (I Kor. 15,23)
  2. Będziemy do Niego podobni (I Jana 3,2)

V. PODSUMOWANIE

- A. Bóg rozumie nasz ból z powodu utraty ukochanych
  1. On oddał swego Syna
  2. Wie, co to ból
- B. Boża łaska pozwala znieść nawet tak dotkliwą stratę (II Kor. 12,9)

.....
 .....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Druga
sobota
listopada

Dzień mocy wiary

Temat kazania

Rozwijający się Kościół wczesnochrześcijański

„Niechaj Pan będzie naszą siłą i pomocą. Co w tym świecie mogłoby zmienić serce, w którym mieszka Chrystus? Ziemia może się trząść, filary świata mogą drzeć pod nami, ale jeśli ufamy Bogu, nie będziemy się lękać. (...). Odpowiedzcie sobie na pytanie: Czy posiadacie inteligentną wiarę?” (*The Ellen G. White 1888 Materials*, s. 1531).

Myśl dnia

„Gdy angażujemy się w gorliwą pracę i wykorzystujemy dane nam zdolności, Bóg objawia się nam i daje nam łaskę po łasce. Działający Kościół, starający się ratować ludzi, będzie Kościołem trwającym w modlitwie, wierzącym i gotowym przyjmować to, co Bóg chce mu dać. Kościół, którego członkowie często klęczą przed Bogiem, prosząc o Jego miłosierdzie, szukając Go codziennie, jest Kościołem nakarmionym chlebem życia i napojonym wodą życia. Wobec takich wierzących spełniona zostanie obietnica: »O cokolwiek poprosicie Ojca w imię moje, da wam«” (*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s. 205).

Wstęp do zebrania darów

Zdarzenie, w którym ludzie tracą życie to tragedia. Im więcej ofiar, tym bardziej tragiczne wydarzenie. Tragiczne wypadki zdarzają się codziennie w świecie: na morzu, w powietrzu, na lądzie, wskutek trzęsień ziemi, kolizji, sztormów. Jednak najtragiczniejszym zdarzeniem jest wieczna zguba człowieka. Dawid nawiązuje do tej tragedii w Ps. 49,7-8: „Którzy polegają na dostatkach swoich i chlubią się mnóstwem bogactw swoich? Przecież brata żadnym sposobem nie wykupi człowiek ani też nie da Bogu za niego okupu”.

Nad zgubą człowieka płaczą aniołowie, Duch Boży boleje, a serce Ojca jest głęboko zasmucone. Ogrom tej straty jest widoczny w tym, jak daleko posunęło się niebo, by jej zapobiec. Całe

niebo było zaangażowane w ratowanie nas. Wszystkie środki zostały użyte, by umożliwić pojednanie i odrodzenie.

Nie ma większej tragedii niż przyczynienie się do zguby człowieka. Niewierność Kościoła prowadzi właśnie do takiego skutku.

„Dzieło Boże, które powinno postępować naprzód z dziesięciokrotnie większą siłą i skutecznością, jest wstrzymywane jak strumień zamarzający pod podmuchami mroźnego, zimowego wichru, gdyż niektórzy z ludu Bożego zatrzymują dla siebie środki, które powinni poświęcić Panu. Ponieważ w ich życiu brakuje ofiarnej miłości Chrystusa, Kościół jest słaby, choć mógłby być silny. Wskutek niewłaściwego postępowania Kościół utracił swe światło i pozbawił miliony ludzi ewangelii Chrystusowej” (*Counsels on Stewardship*, s. 54).

Jakże Bóg mógłby patrzeć przez palce na zaniedbanie, które przyczynia się do wiecznej zguby ludzi? On przebacza grzechy, jak obiecał, ale nie pozwoli, by niewłaściwe postępowanie trwało w nieskończoność.

Bóg będzie uwielbiony, gdy nie zawiedzimy Jego zaufania. Okażmy skruchę. Jego łaska jest dla nas wystarczająca. Niechaj nasze dziesięciny i dary zostaną spożytkowane dla ratowania ludzi.

Tekst biblijny i pieśni

Dz. 4,31-33

Historia dla dzieci *Zanim zawołali*

Nauka

Bóg zawsze planuje dla nas dobrze rzeczy.

Mały Barry Burton, który mieszkał z rodzicami w stacji misyjnej w Barotseland, bardzo chciał zobaczyć zebry. Pewnego dnia jego tata misjonarz zabrał go na długą wyprawę na sawannę. Gdy przemierzali rozległe przestrzenie jadąc samochodem, widzieli różnego rodzaju zwierzęta: zebry, lwy, słonie i różne antylopy.

W końcu dotarli do celu wyprawy i pastor Burton zajął się sprawami, które wymagały załatwienia, a następnie zorganizował spotkanie religijne.

Mały Barry źle się poczuł. Ojciec zauważył, że Barry zachorował na niebezpieczną chorobę — malarię tropikalną. Znajdowali

się osiemdziesiąt kilometrów od najbliższego punktu pomocy medycznej. Choć nie jest dobrze przewozić ludzi cierpiących na tę chorobę, pastor Burton postanowił natychmiast wrócić do siedziby misji. Po krótkiej, żarliwej modlitwie wyruszył ze swym chorym synkiem w długą podróż do domu. Po nocnej jeździe dotarli do domu o godzinie pierwszej w nocy. Biedny mały Barry był bliski śmierci. Rodzice robili wszystko, by ulżyć jego cierpieniom. Po pewnym czasie ukłękli i zaczęli się modlić.

Gdy się modlili, pastor Burton odczuł, iż powinien poprosić o pomoc sąsiadów. Przypomniał sobie, że czytał gdzieś niedawno o skutecznej terapii w przypadku malarii tropikalnej, ale nadzieje, że uda się ją przeprowadzić, były niewielkie. Posłał jednak po cytryny i pomarańcze do sąsiadów, którzy mieszkali w odległości trzech i siedemnastu kilometrów.

Bliższy sąsiad wkrótce odesłał odpowiedź wraz z lekarstwem na malarię tropikalną. Napisał: „Właśnie wczoraj otrzymałem to lekarstwo. Tak się cieszę, że przyszło na czas. Mam nadzieję, że pomoże chłopcu”.

Pan zawczasu zaplanował ratunek dla chłopca, zanim jego rodzice zaczęli się modlić, lekarstwo czekało na niego. Wkrótce Barry wyzdrowiał zupełnie.

Plan kazania

Rozwijający się Kościół wczesnochrześcijański

I. WPROWADZENIE

A. „Płonący” Kościół

1. W ciągu jednego stulecia od stu dwudziestu wyznawców rozrósł się do dziesięciu milionów
2. Nie posiadał tego, co dzisiaj uważamy za konieczne
  - a. Nie było druku ani mass mediów
  - b. Nie było budynków kościelnych
3. Pierwsi chrześcijanie przewyższali nas pod wieloma względami

B. Co takiego miał tamten Kościół, czego my nie mamy, a czego bardzo potrzebujemy?

II. TO BYŁ KOŚCIÓŁ TRWAJĄCY W MODLITWIE (Dz. 4,31)

- A. Zrodzony podczas dziesięciodniowego spotkania modlitewnego
- B. Wspólnota modlitwy (1,14)

- C. Modlili się i w odpowiedzi na modlitwę zostali napełnieni Duchem Świętym (w. 31)
- D. Kiedy Piotr został uwięziony, modlili się (Dz. 12)
- E. Modlili się z wiarą, a Pan dodawał im odwagi
- F. Modlili się tak gorliwie, że miejsce, na którym przebywali, zostało wstrząśnięte mocą Bożą
- G. Modlitwa jest niezbędna, jeśli Kościół chce iść naprzód
  1. Bez prawdziwej modlitwy Kościół staje się klubem
  2. Bez modlitwy Kościół jest bezsilny

III. TO BYŁ KOŚCIÓŁ PEŁEN MIŁOŚCI (w. 32)

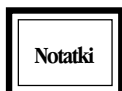
- A. Miłość skłaniała ich do dzielenia się nią z bliźnimi
- B. Miłość uzdalniała ich do pomagania potrzebującym
- C. Miłość uzdalniała ich do jedności
- D. Miłość tworzyła więzi międzyludzkie
- E. Miłość Boża prowadzi do ożywienia
  1. Wierzący miłowali bardziej to, co w górze, niż to, co na ziemi
  2. Miłość Boża wykorzeniła z ich serc umiłowanie pieniędzy

IV. TO BYŁ KOŚCIÓŁ SKŁADAJĄCY ŚWIADECTWO

- A. „Odważnie głosili słowo Boże”
- B. „Apostołowie z wielką mocą składali świadectwo”
- C. David Dawson: „Milczący ludzie zasiadający w kościelnych ławach są przekleństwem i hańbą chrześcijaństwa”.
- D. Wielkie zlecenie było stale w ich umysłach (Mat. 28,18-20)
- E. Wezwanie do świadczenia brzmiało w ich sercach (Dz. 1,8)
- F. Wszyscy wydawali świadectwo ewangelii

V. PODSUMOWANIE

- A. Modlący się, miłujący i świadczący Kościół szybko szedł naprzód
  1. Mamy ewangelię dzięki temu, że oni nie zatrzymali się
  2. Mamy taki sam rozkaz wymarszu
- B. Pierwsi chrześcijanie zmienili świat (Dz. 17,6)

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Trzecia
sobota
listopada

Życie w łasce

Temat kazania *Zaskakujące pytanie*

„Łaska jest Bożym atrybutem okazywanym ludziom, którzy nie zasługują na nią. Nie szukamy jej, ale to łaska poszukuje nas. Bóg cieszy się zsyłając łaskę na każdego, kto jej pragnie” (*Amazing Grace*, s. 10).

Myśl dnia

„Pan przygotował wszystko, aby człowiek mógł mieć zupełne i za darmo zbawienie oraz mógł zostać uczyniony doskonałym w Nim. Bóg postanowił, że Jego dzieci będą korzystać z jasnych promieni Słońca Sprawiedliwości, aby wszystkie mogły mieć światłość prawdy. Bóg dostarczył zbawienie światu za nieskończoną cenę przez dar swego jedynego w swoim rodzaju Syna. Apostoł pyta: »On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?« (Rzym. 8,32). Jeśli nie zostaniemy zbawieni, wina za to nie będzie leżeć po stronie Boga, ale po naszej stronie, gdyż zaniedbaliśmy współpracy z boskimi czynnikami. Nasza wola nie dostosowała się do woli Bożej” (E. G. White, *Review and Herald*, 1 XI 1892).

Wstęp do zebrania darów

„Bóg się nie zmienił; dziesięcina jest nadal przeznaczona na utrzymanie służby kaznodziejskiej” (*Testimonies*, t. IX, s. 391).

„Innym istotnym celem, na który przeznaczona ma być dziesięcina, jest wspieranie starszych i chorych pracowników oraz wspieranie wdów i sierot po pracownikach” (*Ellen G. White: The Early Elmsbaven Years*, t. V, s. 258).

„Kiedy oddajemy Panu dziesięcinę, dajemy Mu tylko to, co należy do Niego. Jeśli zatrzymalibyśmy ją dla siebie, byłibyśmy złodziejami. Kiedy zatrzymujemy dziesięcinę, zabieramy to, co Bóg przeznaczył na rozwój swego dzieła na ziemi. Dla tego dzieła odkupienia Bóg poświęcił największy dar nieba; czy my nie powinniśmy oddać dziesiątej części naszych dochodów? Wielu zapomniało o Bogu i zatrzymują dziesięcinę dla siebie. Czy twoja księga rachunków objawia, że jesteś uczciwy wobec Pana? Jesteś biedny?

Oddaj dziesięcinę z tych skromnych środków, jakie posiadasz. Cieszysz się materialnym dobrobytem? Nie zaniedbaj oddania Panu tego, co należy do Niego” (*Manuscript Releases*, t. XII, s. 228).

Tekst biblijny i pieśni

Ps. 76,7

Historia dla dzieci *Budowanie dla Boga*

Nauka

Prawidłowe kształtowanie naszych charakterów na chwałę Bożą.

„Pan wodzi oczyma swymi po całej ziemi, aby wzmocnić tych, którzy szczerym sercem są przy nim” (II Kron. 16,9).

W Nowej Gwinei grupa wierzących postanowiła zbudować kościół na chwałę Bogu, którego nauczyli się kochać. W tym kościele mogliby oddawać Bogu cześć tak, jak wydawało im się to stosowne.

Nigdy wcześniej nie budowali tak dużego budynku, więc nie było to dla nich łatwe przedsięwzięcie. Kiedy zakończyli konstruowanie szkieletu budynku i już mieli układać dach, zauważyli, że jedna z belek wypaczyła się.

— Co zrobimy? — zapytali misjonarza.

Wygięta belka nie byłaby widoczna po zakończeniu budowy, więc niektórzy stwierdzili, że można ją tak zostawić. Wytrzymałość budynku nic by na tym nie ucierpiała.

Tak więc kontynuowali pracę. Nie mogli jednak zapomnieć o wygiętej belce. Nie widzieli jej, ale nie mogli o niej zapomnieć.

Pewnego ranka kilku mężczyzn udało się do misjonarza, który miał zamiar wyjechać za dzień lub dwa.

— Nauczycielu, niektórzy z nas czują, że budynek trzeba rozebrać i wymienić wypaczoną belkę.

— Ale czyż nie stwierdziliście, że ta belka nie osłabi konstrukcji? Przecież jej nie widać.

— Tak, nauczycielu. Nie widzimy jej. Ty jej nie widzisz. Goście nie będą jej widzieć. Jednak Bóg ją widzi. Nie chcemy, by patrzył na tę wypaczoną belkę w naszym domu modlitwy.

Przez minutę mówili o tym, jak bardzo Bóg pragnie zamieszkać ze swoimi dziećmi, a następnie powiedzieli:

— Nauczycielu, chodź z nami tam, gdzie stał budynek.

Nauczyciel pospieszył na miejsce. Budynek był obalony, a mężczyźni przygotowywali się do postawienia nowego, w którym wszystkie belki będą proste, aby Bóg mógł być zadowolony.

A jak przebiega budowanie twojego charakteru? Czy jest w nim coś, co zostało wypaczone? Pozwól Bogu to wyprostować tak, jak On chce.

W II Kron. 17,1-6 możesz przeczytać o królu, który budował swój charakter w opisany powyżej sposób.

Plan kazania *Zaskakujące pytanie*

I. ZASTANÓW SIĘ NAD ZDUMIEWAJĄCĄ CIERPLIWOŚCIĄ BOGA

- A. Wobec arogancji człowieka
- B. Wobec obojętności człowieka
- C. Wobec nieposłuszeństwa człowieka
- D. Wobec oporu człowieka
- E. Wobec niezależności człowieka

II. ZASTANÓW SIĘ NAD SIŁĄ GNIEWU BOGA

„Któż może się ostać?”

- A. Gniew zlekceważonej świętości, np. Uzza, Herod
- B. Gniew urażonej sprawiedliwości, np. Belsazar
- C. Gniew odrzuconej miłości, np. Ananiasz i Safira

III. ZASTANÓW SIĘ NAD OPATRZNOŚCIĄ BOGA

„Któż może się ostać?”

- A. Ten, którego dług jest darowany (Kol. 2,14)
- B. Ten, którego dusza jest oczyszczona (I Jana 1,7)
- C. Ten, którego występki są wybaczone (Ps. 32,1)

IV. PODSUMOWANIE

Prawo i łaska

Charlie Bamfield, kiedy spotkał go dr Burton, był na Tasmanii, gdzie został zesłany z Anglii. Był kryminalistą skazanym na dożywotnie zesłanie.

Zapytany o historię swego nawrócenia opowiedział o tym, jak przebywał w buszu. Tam z grupą towarzyszy niedoli grał w karty, gdy nagle jego sumienie obudziło się na wezwanie Boga. Nie mógł dokończyć gry. Łaska Boża dosięgnęła go. Oddał serce Zbawicielowi i doznał nowonarodzenia.

Kiedy dr Burton opuszczał Tasmanię po serii spotkań, Bamfield, wówczas osiemdziesięcioletni staruszek, przyszedł pożegnać się z nim. Odprowadził doktora nieco na bok i powiedział:

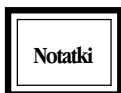
— Nigdy więcej nie spotkamy się w tym świecie, a chciałbym panu coś powiedzieć, zanim pan wyjedzie.

Następnie jego oczy napęłniły się łzami, usta zaczęły mu drżeć ze wzruszenia, gdy powoli recytował: »Prawo i terror tylko zatwardzają serce, jeśli są stosowane bezdusznie, ale świadomość łaski nabytej za cenę krwi zmiękcza kamienne serce«.

Bamfield poznał prawo i terror, ale to tylko zatwardziło jego serce. Inaczej działa łaska. Poddąła jego upartą wolę i skruszyła jego serce.

„Łaska Boża [jest] zbawienna dla wszystkich ludzi”.

Być może w świetle prawa ludzkiego nie wszyscy uchodzimy za winnych, ale wszyscy jesteśmy winni złamania prawa Bożego. „Jeśli się nie opamiętacie, wszyscy tak samo zginiecie”.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Czwarta
sobota
listopada

Dzień pewności zbawienia

Temat kazania *Pewność chrześcijanina*

„Chrześcijanie powinni iść za przykładem swego Zbawiciela, szukając w modlitwie siły, która pozwoli im wytrwać w trudach i obowiązkach życia. Modlitwa jest obroną chrześcijanina, utwierdzeniem w uczciwości i cnocie” (E. G. White, *Signs of the Times*, 10 V 1883, „Power and Humility of Jesus”).

Myśl dnia

„Ponieważ tak bardzo zaniedbuje się modlitwę i czuwanie, ludziom brakuje moralnej siły. Dlatego tak wielu ma tylko formę pobożności, ale brakuje im jej mocy. Obojętność, cielesne usposobienie wobec spraw wiecznych panoszą się w zastraszającym stopniu. Słowo Boże zaleca nam nieustanną modlitwę i czuwanie z wytrwałością. To jest podstawa chrześcijańskiej pewności wśród trudnych doświadczeń, jakie spotykają nas na naszej drodze” (*That I May Know Him*, s. 267).

Wstęp do zebrania darów

„U wielu pracowników zanika duch ofiarności, gdyż ludzie ci utracili pierwszą miłość. Wielu dąży do większych zysków; gdyby byli współpracownikami Boga, mogliby ograniczyć swoje potrzeby; nie wydawaliby pieniędzy niepotrzebnie na rzeczy, których nie pragnęliby, gdyby oddali swoje serca prawdzie. Spójrzcie na przykład dany wam w życiu Chrystusa. Są tacy, którzy zatrzymują dziecięcinę i twierdzą, że nie widzą w Słowie Bożym wymogu oddawania jej. Dlaczego nie widzą? Dzieje się tak dlatego, że egoizm jest mocno zakorzeniony w ich sercach. Nie wyrzekli się siebie i nie złożyli siebie w ofierze Bogu. Od lat okradają Boga. Jednak czy Pan nie prowadzi rejestru ich czynów? Oczywiście tak. Jest napisane, że każdy człowiek zostanie osądzony zgodnie z czynkami dokonanymi w cielesności, czy to dobrymi, czy złymi” (*The Publishing Ministry*, s. 111).

Tekst biblijny i pieśni

Gal. 3,26-29

Historia dla dzieci *Ochronne ubranie*

Nauka

Jak założyć zbroję Bożą, która chroni nas przed duchowymi wrogami?

Starożytni rycerze wyruszali do bitwy ubrani w stalową zbroję, która chroniła ich przed mieczem wroga. Niektóre zwierzęta także mają pancerze, które chronią ich miękkie części. Czy skóra krokodyla pokryta twardymi łuskami nie budzi zdumienia? Popatrz na małego, powolnego żółwia. Większość potencjalnych wrogów nie jest w stanie poradzić sobie z jego twardym pancerzem. Morskie małże i ślimaki mają muszle, w których chronią się przed wrogami. Z pewnością możesz wymienić jeszcze więcej zwierząt wyposażonych w twarde „ubrania”, które chronią je.

Mamy licznych duchowych wrogów. Szatan i jego aniołowie chcieliby nas zniszczyć, jak dzikie zwierzęta pożerają małe, bezbronne zwierzątka. Jednak tak jak Bóg wyposażył zwierzęta w ochronne pancerze, tak i nam dał duchową ochronę. Paweł mówi o tej duchowej ochronie w Ef. 6,11: „Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi”.

Nazwał ją „całą zbroją Bożą” i powiedział nam, że składa się ona nie ze stalowych pancerzy, łusek czy ciężkich kolczug, ale z pasa prawdy, pancerza sprawiedliwości, butów ewangelii, tarczy wiary i przyłbicy zbawienia. Tak więc, chłopcy i dziewczęta, jeśli chcecie być bezpieczni, wdziewajcie tę zbroję każdego dnia, a Bóg będzie was chronił.

Módlmy się dzisiaj, aby Bóg pomógł nam nosić Jego zbroję. Przeczytaj cały fragment dotyczący zbroi Bożej w Ef. 6,11-17.

Plan kazania *Pewność chrześcijanina*

I. CHRZEŚCIJANIE POKŁADAJĄ UFNOŚĆ W CHRZYSTUSIE (Gal. 3,26)

- A. Ogrom Bożej rodziny (w. 26a): „Wszyscy jesteście dziećmi Bożymi”
- B. Wejście do Bożej rodziny (w. 26b): „przez wiarę w Jezusa Chrystusa”

II. PRZYOBLECZONY W CHRYSYTUSA (w. 27)

- A. Przez posłuszeństwo przypisane: „ochrzczeni w Chrystusie”
- B. Przez udzielone doświadczenie: „przyobleczeni w Chrystusa”

III. ŻYJĄCY W CHRYSYTUSIE (w. 28)

- A. Nie ma różnicy (w. 28a)
  - 1. Żadnych narodowych barier: „Nie masz Żyda ani Greka”
  - 2. Żadnych społecznych barier: „Nie masz niewolnika ani wolnego”
  - 3. Żadnych fizycznych barier: „Nie masz mężczyzny ani kobiety”
- B. Nie ma niezgody (w. 28b)

IV. JEST CHRYSYTUSOWY (w. 29)

- A. Pozytywna przynależność: „Jeśli jesteście Chrystusowi”
- B. Pozytywna więź: „potomkami Abrahama”
- C. Pozytywne wywyższenie: „dziedzicami według obietnicy”

V. PODSUMOWANIE

Obfite dziedzictwo

Pisząc o śmierci dr. Teyeta Ramara, nazywanego też: wódz Białe Pióro Siedzący Byk, czasopismo *New Life* opisało taki oto ciekawy epizod.

Urodzony z ojca Siuksa i matki z plemienia Chippewa był on w prostej linii potomkiem Siedzącego Byka, który brał udział w jednej z bitew z białymi osadnikami w północnej Ameryce.

Teyet Ramar ukończył Shelton College w Nowym Jorku i przed nawróceniem koncertował grając na organach w teatrach. *New York Times* napisał o nim, że jest „najbardziej utalentowanym muzycznie północnoamerykańskim Indianinem grającym publicznie”. Często był na naradach wodzów plemienia Siuksów, a jego wykłady na temat życia Indian północnoamerykańskich cieszyły się dużą popularnością.

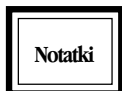
Potem Teyet znalazł Chrystusa i poświęcił wszystkie swoje zdolności Jego służbie. Jako artysta koncertujący w Ameryce i Europie śpiewał w siedmiu językach i mówił biegle w czterech. Był wspaniałym wirtuozem organów, pianistą; swym pięknym, operowym głosem zwiastował ewangelię.

Bywał na królewskich koncertach w Londynie, a przy pewnej okazji śpiewał specjalnie dla króla Jerzego VI i królowej Elżbiety w Waszyngtonie. Po odśpiewaniu słynnych arii operowych wódz Białe Pióro zaśpiewał swoje chrześcijańskie świadectwo: „Pragnę raczej Jezusa niż srebra i złota”. Następnie, jak donoszą sprawozdawcy, zwrócił się do królowej Elżbiety i odważnie zapytał ją, czy poznała Jezusa jako swego Zbawiciela. Wtedy królowa popatrzyła na niego i powiedziała:

— Niektórzy ludzie wiedzą coś o Bogu czy o Chrystusie, ale moje serce należy całkowicie do Pana Jezusa. Mój mąż także jest wierzącym człowiekiem.

Nawiązując do tych słów król Jerzy VI dodał:

— Tak, ja także oddałem serce Jezusowi.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Pierwsza
sobota
grudnia

Dzień świadczenia o Jezusie

Temat kazania *Nie ma czasu do stracenia*

„Niech nikt nie traci więcej czasu zajmując się sprawami nieistotnymi, nie mającymi znaczenia dla obecnych potrzeb ludu Bożego. Niech nikt nie traci czasu na wywyższanie ludzi, którzy nie znają prawdy, gdyż czas jest bliski. Nie ma już czasu na napełnianie umysłów teoriami, które nazywa się »wyższym wykształceniem«” (*Testimonies*, t. VI, s. 130).

Myśl dnia

„Czas mija; ludzie decydują się iść za dobrem albo złem, a walka wzmaga się. Jak wielu tych, którzy znają terazniejszą prawdę, pracuje zgodnie z jej zasadami? To prawda, że coś zostało zrobione, ale więcej, znacznie więcej pozostało jeszcze do zrobienia. To dzieło musi przybierać na sile, a czas szybko ucieka. Wszyscy powinni teraz stać się jasno płonącymi światłami, a jednak wielu nie ma w lampach oliwy łaski, która może sprawić, że ich lampy będą rozświetlać ciemności współczesnego świata” (*Fundamentals of Christian Education*, s. 366).

Wstęp do zebrania darów

„Przeczytajcie uważnie trzeci rozdział Księgi Malachiasza, a dowiecie się, co Bóg mówi o dziesięćcinie. Jeśli nasze zbory zajmą stanowisko zgodne ze słowem Bożym i będą wierne w oddawaniu dziesięćcin do skarbnicy, wówczas pracownicy Pańscy zostaną zachęceni do podjęcia pracy kaznodziejskiej. Więcej pracowników poświęci się służbie, jeśli skarbnica nie będzie pusta. Powinien się w niej znajdować spory zapas, i znajdowałby się, gdyby egoistyczne serca i dłonie nie sprzeniewierzały dziesięćciny przeznaczając ją na inne cele. Bóg zarezerwował środki, których nie wolno wydawać, na co popadnie. Dziesięćcina należy do Pana i ci, którzy z rozmysłem ją sprzeniewierzają, zostaną ukarani utratą swego niebiańskiego skarbu, jeśli się nie opamiętają. Nasz lud musi zrozumieć, że dziesięćcina jest sprawą świętą” (E. G. White, *Echoes from the Field*, 21 VI 1905).

Tekst biblijny i pieśni

Oz. 10,12

Historia dla dzieci *Czas*

Nauka

Dobrze jest wykorzystywać czas i nie marnować dobrych okazji.

Wkrótce rozpocznie się nowy rok! Rok to dużo czasu — 12 miesięcy, 52 tygodnie, 365 dni! Tak dużo czasu, a jednak często mówimy: „Nie mam czasu na to”, czy: „Nie mam czasu na tamto”. W Kol. 4,5 czytamy: „Z tymi, którzy do nas nie należą, postępujcie mądrze, wykorzystując czas”. Mamy dobrze wykorzystywać czas. Czas mija szybko. Gdy patrzymy wstecz na mijający rok, wydaje nam się, że był zbyt krótki i życzylibyśmy sobie, abyśmy następnym roku wykorzystali lepiej niż ten.

Czytałem kiedyś historię o mądrej staruszce, która poszła do głupiego króla i powiedziała mu, że chce mu sprzedać kilka książek. Król odprowadził ją z niczym. Nie interesował się książkami.

Stara kobieta spaliła trzy książki i wróciła do króla oferując mu pozostałe dziewięć. Tym razem zażądała za nie ogromnej sumy — trzech tysięcy talentów.

Raz jeszcze król odpowiedział, że nie chce jej książek. Tak więc spaliła kolejne trzy.

Za trzecim razem, gdy staruszka przyszła do króla, zaoferowała mu sześć książek za sześć tysięcy talentów. Znowu król odmówił zakupu. Tak więc znów spaliła trzy kolejne tomy.

Następnie zaoferowała królowi pozostałe trzy książki za dziewięć tysięcy talentów. Tym razem król przeraził się, że być może w tych książkach są jakieś ważne informacje, które będą niedostępne dla niego, jeśli staruszka spali ostatnie tomy, więc zapłacił dziewięć tysięcy talentów i stwierdził, że książki rzeczywiście były pełne mądrości. Zaprzagnął mieć pozostałe dziewięć tomów, ale było już za późno.

Nie trać okazji, bo czas mija. Dobrze wykorzystuj czas w nadchodzącym roku.

Módlmy się, aby Bóg nauczył nas wykorzystywać czas. Przeczytaj z Kazn. 3,1.11-12.

Plan kazania *Nie ma czasu do stracenia*

I. GDY LAMPA WIARY PRZYGASA

Lampa przygasa gdy —

- A. Kończy się oliwa radości
- B. Wieje wiatr wątpliwości
- C. Gęstnieje mgła zniechęcenia

II. KIEDY KOTWICA WIARY TRACI GRUNT

Kotwica wiary traci grunt gdy –

- A. Rozpętuje się nagła burza
- B. Kotwica jest źle zagruntowana
- C. Pęka łańcuch

III. KIEDY DZIAŁA TRUCIZNA GRZECHU

- A. Truczna przenika duszę
- B. Truczna zanieczyszcza duszę
- C. Truczna paraliżuje duszę

IV. KIEDY GŁOS BOŻY WOŁA

- A. By przyjąć płomień wiary
- B. By ponownie zarzucić kotwicę nadziei
- C. By usunąć truciznę grzechu

„Teraz jest czas gromadzenia skarbu w niebie i uporządkowania naszych serc, przygotowania ich na czas ucisku. Jedyne ci, którzy mają czyste ręce i czyste serca, ostoją się w czasie próby. Teraz jest czas, by prawo Boże zostało wypisane w naszych umysłach i w naszych sercach. Pan pokazał mi niebezpieczeństwo, jakie grozi tym, którzy napełniają swoje umysły świeckimi myślami i troskami. Widziałam, że niektórzy zostali odprowadzeni od teraźniejszej prawdy i od Biblii przez czytanie ekscytujących książek, a inni napełnili swoje umysły troskami i zmartwieniem o to, co będą jeść i pić, i w co będą się ubierać. Widziałam takich, którzy wyglądali zbyt daleko do przodu oczekując przyjścia Pana. Zbyt daleko odsuwali to wydarzenie w czasie, a ich umysły zwracały się od teraźniejszej prawdy ku sprawom świata. Widziałam, że jest w tym wielkie niebezpieczeństwo; jeśli bowiem umysł jest pełen innych rzeczy, teraźniejsza prawda zostaje wyparta i nie ma miejsca na czole, gdzie Bóg mógłby przyłożyć swoją pieczęć. Widziałam, że wkrótce skończy się czas pobytu Jezusa w miejscu najświętszym, to wszystko już długo nie potrwa; każda wolna chwila powinna być poświęcona badaniu Biblii, według której będziemy

sądzeni w czasach końca” (*Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White*, s. 46).

V. PODSUMOWANIE

Za późno

Młody biznesmen, właściciel młyna w jednym ze szkockich miast, często był zapraszany przez żonę do kościoła. Jednak zawsze odpowiadał:

— Później, kochana. Później. Nie mam na to teraz czasu. Młyn pochłania cały mój czas i zainteresowanie. Później o tym pomyślę. Obiecuję ci!

Jego żona była gorliwą chrześcijanką, więc postawa męża zamruczała ją. Wydawało się, że żadne jej prośby nie docierają do niego.

Przyszedł czas, gdy właściciel młyna musiał porzucić swą pracę i położyć się do łóżka trawiony chorobą. Przez pierwsze dwa dni wydawało się, że wraca do zdrowia, ale potem jego stan zaczął się szybko pogarszać. Ostatniej nocy przed śmiercią otworzył oczy i wpatrując się w róg pokoju zapytał:

— Co On mówi?

Zaskoczona żona zapytała:

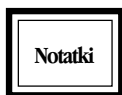
— Kto, kochanie? O kim mówisz?

— Jezus. Stoi tam i mówi coś do mnie. Widzę, że Jego usta się poruszają, ale nie słyszę, co mówi.

Z wyrazem rozpaczony uniósł się i zawołał:

— On mówi do mnie, wiem to na pewno, ale nie słyszę Go, bo moje uszy są pełne hałasu młyna!

Upadł na posłanie i po chwili oddał ducha. Nie pamiętam, jaki napis umieszczono na nagrobku, ale wydaje mi się, że odpowiednim mottem były dwa krótkie słowa: „Za późno”.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Druga
sobota
grudnia

Dzień życia w mocy Ducha Świętego

Temat kazania *Przyobleczeni w Ducha*

„Jeśli pokorni, skruszeni i najsłabsi wierzą w Boga i rozwijają dane im siły, ich charaktery zostaną uwzniośnione, oczyszczone i udoskonalone pod wpływem działania Ducha Świętego” (E. G. White, *Advent Review and Sabbath Herald*, 7 II 1857, „The Need of Self-Surrender”).

Myśl dnia

„To Duch Święty pracuje nad człowiekiem, a nie człowiek posługuje się Duchem Świętym. Duch Święty nie jest sługą człowieka, ale jego Panem. Duch Święty sprawia, że prawda jasno świeci w umyśle i przemawia przez usta kaznodziei, który prawdziwie poddaje się Jego działaniu. Duch Święty prowadzi ludzi i przemawia do nich. To On otacza duszę czystą atmosferą i kieruje do zatwardziałych grzeszników słowa ostrzeżenia” (E. G. White, Letter 29, 1895, *The Voice in Speech and Song*, s. 285).

Wstęp do zebrania darów

„Pan złożył swoje dobra w ręce swoich sług, aby używali ich rozważnie, by ewangelia mogła być ogłoszona całemu światu. Zopatrzenie dla zwiastowania prawdy w świecie nie zostało pozostawione przypadkowi. Dziesięcina to środki, które należą do Pana i mają być regularnie wpłacane do Jego skarbnicy” (E. G. White, *Signs of the Times*, 13 I 1890, „How Much Owest Thou?”).

Tekst biblijny i pieśni

Sędz. 6,34

Historia dla dzieci *Jaśniejące oblicze*

Pomoce

Ilustracja przedstawiająca starszą kobietę siedzącą i trzymającą Biblię w rękach.

Nauka

Czytaj Słowo Boże i wierz mu, a twoje oblicze będzie odbijać jego światło.

„Ustanowiłem cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi” (Dz. 13,47).

W moim notesie ze zdjęciami i wierszami znajduje się mała reprodukcja obrazu, który bardzo lubię. Przedstawia dobrą starszkę siedzącą przy oknie i trzymającą w rękach Biblię.

Ten obraz jest tak ciekawy dlatego, że artysta namalował na twarzy kobiety piękne refleksy światła, które wydostawało się jakoby z otwartej Biblii.

Jak myślisz, dlaczego malarz namalował światło na jej twarzy? Ja sądzę, że chciał przedstawić wpływ czytania Biblii na człowieka.

Czytając Biblię i starając się ją zrozumieć oraz żyć zgodnie z jej naukami, człowiek staje się piękniejszy, gdyż ma pokój w sercu, a jego dobre uczucia uwidaczniają się na jego twarzy.

Kiedy ludzie nawiązują więź z Jezusem i zaczynają rozumieć Jego słowo, stają się radośni. Czytamy w Biblii o pewnej kobiecie z Samarii. Przy studni Jakuba Jezus wyjaśnił jej, na czym polega zbawienie, a ona odeszła radując się, by powiedzieć o tym innym ludziom. Jej twarz musiała wyrażać radość, gdyż ludzie usłuchali jej świadectwa i przyszli do Jezusa, mimo że uważali tę kobietę za wielką grzesznicę.

Etiopczyk miał zmartwioną minę, póki Filip, kierowany przez anioła, nie przyłączył się do niego i nie wyjaśnił mu prorocstwa o Jezusie. Jednak gdy zrozumiał, kim jest Jezus, udał się w dalszą drogę radując się.

To tylko dwa z wielu biblijnych przykładów ludzi, którzy stali się radośni dzięki słuchaniu Słowa Bożego.

Czy pragniesz być szczęśliwy i radosny? Czytaj Słowo Boże, wierz w nie, a i ty będziesz odzwierciedlał jego światło na swej twarzy.

W Ewangelii Jana 4,39-42 przeczytaj o tym, jak radosne świadectwo Samarytanki przyciągnęło do Jezusa jej sąsiadów.

Plan kazania

Przyobleczeni w Ducha

„Przyobleczenie” w Ducha odnosi się symbolicznie do:

I. ŁASKI

A. Nasz charakter przyrównany do odzienia (Iz. 61,10)

„Przyodział mnie w szatę zbawienia”

1. Kosztowna szata
2. Szata, która chroni
3. Piękna szata

B. Nasze postępowanie jest przyrównane do odzienia (Job 29,14)

C. Nasza więź jest przyrównana do odzienia (Zach. 3)

Zauważ:

1. Wyzwanie łaski: „Niech cię skarci Pan, szatanie”
2. Wybór łaski: „Pan, który wybrał cię”
3. Współczucie łaski: „głównia wyrwana z ognia”
4. Rada łaski: „zdejmijcie z niego brudną szatę”
5. Oczyszczenie łaski: „zjąłem z ciebie twoją winę”
6. Przyobleczenie łaski: „każę cię przyoblec w szaty odświętne”
7. Korona łaski: „Włóżcie mu na głowę czysty zawój”

II. MOC BOŻA

A. Przyodziani ku poświęceniu (I Kron. 12,18)

Duch Pański ogarnął Amasjasza

B. Przyodziani ku działaniu (Sędz. 6,34)

Duch Pański ogarnął Gedeona

C. Przyodziani ku napominaniu (II Kron. 24,20)

Duch Boży ogarnął Zachariasza

D. Przyodziani ku zwiastowaniu (Łuk. 24,49)

„aż zostaniecie przyobleczeni mocą z wysokości”

„Jeśli nasze umysły są opanowane przez Ducha Świętego, będziemy rozumieć naukę zawartą w przypowieści o kwasie. Jak kwas działa w mące, tak Duch Święty działa w sercu człowieka, absorbując wszystkie zdolności i siły, poddając duszę, ciało i ducha w posłuszeństwo Chrystusowi. Człowiek nie może dokonać tej zmiany. Jedynie Duch Święty potrafi ją sprawić. W umysłach tych, którzy poddają się Duchowi Świętemu, pojawiają się nowe myśli, nowe uczucia i nowe dążenia. Umysły tych ludzi ulegają przemianom i doznają przebudzenia” (E. G. White, *Manuscript Releases*, t. V, s. 346).

III. PODSUMOWANIE

Moc do służby

Kościół wczesnochrześcijański był Kościołem pełnym mocy. Był to Kościół trwający w łączności z Bogiem. Dzięki Bogu dzisiaj także są ludzie, którzy trwają z Nim w łączności, a w ich życiu objawia się Jego moc. Wstawiennicza modlitwa zmienia życie ludzi, gdyż łączy ich z wielkim Źródłem mocy.

Jakiś czas temu rozmawiałem z pewnym wyznawcą, inżynierem elektrykiem, który jest moim przyjacielem przynajmniej od dwudziestu lat. Przez sześć lat mieszkaliśmy w tym samym mieście na środkowym wschodzie Stanów Zjednoczonych. Nasze ścieżki skrzyżowały się minionej jesieni w innym mieście, mniej więcej tak samo licznym jak to, w którym niegdyś mieszkaliśmy. Przejżdżając obok stacji rozdzielczej mój przyjaciel powiedział mi, że budowa trzech dużych bloków tej stacji zmusiła go do chwilowej zmiany miejsca zamieszkania.

— W tym mieście zużycie energii elektrycznej jest około dziesięciokrotnie wyższe niż w innych miastach tej wielkości.

— Skąd to wiesz? — zapytałem.

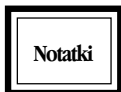
— Zużycie energii można dość precyzyjnie zmierzyć. W tym mieście, oprócz prywatnych mieszkań, szkół i urzędów jest tyle zakładów przemysłowych, że zużycie energii jest dziesięciokrotnie wyższe od przeciętnego.

Jakże łatwo przyzwyczajają się Kościół do funkcjonowania na minimalnych obrotach, podczas gdy dostępna jest moc wstawienniczej modlitwy, zdolna rozpędzić go do dziesięciokrotnie większej prędkości!

Przychodzą mi na myśl dwa zbory, mniej więcej tej samej wielkości. Jednak gdy weźmie się pod uwagę ich duchowy stan, od razu widać, że jeden jest dziesięć razy silniejszy od drugiego.

Wielkie zadania wymagają wielkiej duchowej mocy. Nie można ratować zgubionych, wyzwalać ludzi spod wpływu demonów, przekształcać pogan w zwiastunów sprawiedliwości czy zmieniać bezsilne, martwe zbory w społeczności zwycięzców połączone trwałe z Bożą mocą.

Ile mocy czerpie twój zbor? Odpowiedź na to pytanie zależy od tego, czy wyznawcy uczestniczą w autentycznej wstawienniczej modlitwie. Niech wasze połączenie z mocą będzie trwałe!

.....
.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Trzecia
sobota
grudnia

Dzień największego Bożego Daru

Temat kazania *Narodziny Mesjasza*

„On sam przekazał proctwa przed swym wcieleniem, a Duch Święty przyniósł te sprawy do Jego świadomości i natchnął Go do wielkiego dzieła, jakie miał wykonać, a także udzielił światła i poznania Jego uczniom” (*Lift Him*, s. 77).

Myśl dnia

„Kim On był? Głos uczniów napełnionych duchem natchnienia słyszany był ponad hałaśliwym zgłębieniem tłumu. Powtórzyli w elokwentnym wykładzie proctwa, które odpowiedziały na to pytanie. Adam powie wam: To jest nasienie kobiety, które zmiążdży głowę węża. Zapytajcie Abrahama, a powie wam: To Melchisedek, Król Pokoju. Jakub powie wam: To Władca z pokolenia Judy. Izajasz powie wam: Emmanuel, Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Odwieczny, Książę Pokoju. Jeremiasz powie: Odrośl Dawidowa, Pan, Sprawiedliwość nasza. Daniel wam powie: To Mesjasz. Ozeasz wam powie: To jest Pan, Bóg zastępów, Pan imię Jego. Jan Chrzciciel wam powie: On jest Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata. Wielki Jahwe oświadczył ze swego tronu: Oto mój Syn umiłowany. My, Jego uczniowie, głosimy: To jest Jezus, Mesjasz, Książę żywota, Odkupiciel świata. Nawet książę ciemności przyznaje: Znam cię, kim jesteś, Święty Boży” (*The Spirit of Prophecy*, t. II, s. 395).

Wstęp do zebrania darów

Prace nad odbudową Jerozolimy zostały zatrzymane. Zabrało kamienia węgielnego — narożnego kamienia fundamentu. Budowniczości długo nie mogli znaleźć odpowiednio dużego i wytrzymałego kamienia. Oglądali kamienie we wszystkich okolicznych kamieniołomach. W pobliżu placu budowy znajdował się duży kamień, który wydobyto z ziemi podczas robienia wykopów pod fundamenty. Przeszkadzał wtedy w pracy, więc odrzucono go na bok i tak pozostawiono. Długo nie zwracano na niego uwagi, traktując go jako coś, co nie jest przydatne.

W końcu poddano go próbie i ku zdumieniu wszystkich okazało się, że jest w sam raz. Pisarz biblijny nawiązując do tego wydarzenia napisał: „Kamień, który odrzucili budowniczkowie, stał się kamieniem węgielnym. Pan to sprawił i to jest cudowne w oczach naszych” (Mat. 21,42).

Jakże wielu ludzi pragnie dzisiaj zdrowia, dostatku, spełnienia i rozwiązania życiowych problemów. Wypróbowali już wiele fundamentów, a odrzucili lub pominęli kamień, który jest tuż obok nich, bardzo blisko. Nigdy nie uda nam się wznieść trwałej „budowli życia” bez Jezusa. W Biblii czytamy: „A takie jest to świadectwo, że żywot wieczny dał nam Bóg, a żywot ten jest w Synu jego. Kto ma Syna, ma żywot; kto nie ma Syna Bożego, nie ma żywota” (I Jana 5,11-12).

Nikt też nie może mieć trwałego powodzenia bez Niego. Pismo Święte mówi: „Jeden daje hojnie, lecz jeszcze więcej zyskuje; inny nadmiernie skąpi i staje się tylko uboższy” (Przyp. 11,24). Skąpstwo prowadzi do biedy.

Zdumiewające i wspaniałe jest to, że możemy mieć zarówno życie wieczne, jak i doczesne powodzenie, jeśli wybieramy Jezusa. „A osiągnąwszy pełnię doskonałości, stał się dla wszystkich, którzy mu są posłuszni, sprawcą zbawienia wiecznego” (Hebr. 5,9).

Ten kamień węgielny o podwójnym błogosławieństwie jest dostępny dla każdego. Nasz wybór przypieczętowujemy, gdy odajemy Mu siebie i nasze dary.

Pieśni

Historia dla dzieci *Najlepszy Dar*

Nauka

Być wdzięcznym za Jezusa, Najlepszy Dar.

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3,16).

Nadeszły święta bożonarodzeniowe, które obchodzą niektórzy chrześcijanie. W ten świąteczny czas starają się pamiętać o swoich bliskich: wysyłają do nich kartki z życzeniami i dają im prezenty.

Mam nadzieję, że w tym czasie pomyślisz przede wszystkim o największym darze, o którym jest mowa w Ewangelii Jana 3,16 —

darze, który Bóg dał światu. Tym darem jest Jezus, Syn Boży, który przyniósł nam wieczne życie.

Wiemy, że Jezus nie urodził się 25 grudnia, ale mniej więcej w drugiej połowie października. Dzisiaj większość chrześcijan świętuje 25 grudnia jako dzień upamiętniający narodziny Chrystusa. Jednak gdy Jezus się urodził, bardzo niewielu ludzi wzniosło swe serca do Boga, by podziękować za Jego największy Dar — zaledwie kilku pasterzy, kilku mędrców ze Wschodu i dwoje starszych ludzi w świątyni. Większość ludzi nie rozpoznała wielkiego Bożego daru.

A jak to jest z tobą? Czy twoje zajęcia pochłaniają tak bardzo twoją uwagę, że nie dostrzegasz wielkiego Bożego Daru?

Powiedz dziś Bogu, jak bardzo wdzięczny jesteś za Jego wielki Dar i okaż swoją wdzięczność żyjąc dla Niego.

W Łuk. 2,7-18 przeczytaj o tym, jak największy Boży Dar przyszedł na świat.

Plan kazania *Narodziny Mesjasza*

I. WPROWADZENIE

- A. Proroctwa Starego Testamentu mają kluczowe znaczenie dla poselstwa ewangelii
  - 1. Ewangelia jest „według Pism” (I Kor. 15,3-4)
  - 2. Okres świąt Bożego Narodzenia jest dobrym czasem do studiowania tych proroctw
- B. Izajasz i proroctwa o Jezusie
  - 1. Najwybitniejszy z proroków zapowiadał narodziny Chrystusa
  - 2. W piękny sposób przedstawił Zbawiciela
  - 3. Izajasz opisał wiele faktów z życia Jezusa

II. JEGO CUDOWNE NARODZINY

- A. Izajasz przepowiedział narodzenie Chrystusa z dziewicy
- B. Narodzenie z dziewicy było cudem
- C. Inne cuda towarzyszyły cudowi narodzin Jezusa
  - 1. Anielski chór (Łuk. 1,13-20.26-38; 2,8-14; Mat. 1,20-23)
  - 2. Czas spisu (Łuk. 2,1)
  - 3. Przybycie mędrców (Mat. 2,1-18)
- D. Największym cudem było wcielenie Jezusa (Filip. 2,5-7)
  - 1. Cudowne narodzenie z dziewicy było znakiem
  - 2. Imię „Immanuel” (Bóg z nami) zwiastowało wcielenie

III. JEGO LICZNE TYTUŁY

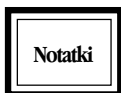
- A. Cudowny w swych narodzinach, życiu, śmierci i zmartwychwstaniu
- B. Doradca, który nas rozumie
  - 1. Troszczy się; wie, co przeżywamy i współczuje nam
  - 2. Żaden problem nie jest dla Niego zbyt trudny
- C. Bóg Mocny: wszystko jest dla niego możliwe
  - 1. Nawet wiatr i fale były Mu posłuszne
  - 2. Śmierć nie mogła Go zatrzymać
- D. Ojciec Odwieczny
  - 1. „Zanim Abraham stał się, Ja jestem” (Jan 8,58)
  - 2. Dał wieczne życie (Jan 3,16; 5,24)
- E. Księżę Pokoju przynosi pokój (Jan 14,27)
  - 1. Pokój z Bogiem (Rzym. 5,1)
  - 2. Pokój Boży (Filip. 4,6-7)

IV. JEGO POTEŻNE KRÓLESTWO

- A. Jego rządy przyniosą pokój światu
- B. Zasiądzie na tronie Dawida (Łuk. 1,32-33)
- C. Sprawiedliwość będzie panować w Jego królestwie
- D. Inne proroctwa Izajasza o królestwie Jezusa
  - 1. Los biednych odmieni się (11,4)
  - 2. Zakończy się wrogość między zwierzętami (11,6-7)
  - 3. Człowiekowi nie będzie już zagrażać niebezpieczeństwo ze strony zwierząt (11,3)
  - 4. Okrucieństwo zniknie z ziemi (11,4)
  - 5. Cała ziemia stanie się żyzna i piękna (35,1-7)
  - 6. W Jego królestwie panować będzie radość (35,10)

V. PODSUMOWANIE

- A. Przyjmij Zbawiciela, o którym prorokował Izajasz
- B. Przyjmij Go przez wiarę i poznaj, jako naszego cudownego Pana

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Czwarta
sobota
grudnia

Dzień noworocznej obietnicy

Temat kazania *Stój mocno*

Trzymaj się mocno Tego, który daje ci moc stać się dzieckiem Bożym. Niech twoje życie będzie ukryte z Chrystusem w Bogu.

Myśl dnia

„Ludzie muszą świadomie działać w poczuciu, że wykonują dzieło Boże. Jeśli serce jest uświęcone i prowadzone przez Ducha Świętego, nie będą podejmować ryzykownych decyzji, ale będą pewni, że wszystkie ich przedsięwzięcia będą służyć dobrej sprawie Jezusa. Wykonując swą pracę właściwie, będą bezpiecznie iść przez życie, prowadzeni mocą z wysokości po dobrych i świętych drogach. Będą trzymać się zasad. Będą wykonywać swoją pracę, a nie troszczyć się o swoją reputację czy zdobywać pieniądze, nie po to, by się wykazać czy pokazać, że jest się kimś ważnym w świecie, ale by okazać się wiernym we wszystkim Bogu. (...). Tacy ludzie są wielcy w oczach Bożych. Ich imiona są zapisane w księdze życia Baranka jako imiona wiernych sług Boga Najwyższego. Są to ludzie, którzy są w oczach Bożych cenniejsi niż najszczęstsze złoto” (*Counsels on Health*, s. 285).

Wstęp do zebrania darów

„Miliony ludzkich dusz odchodzą do wieczności bez ostrzeżenia i ratunku. Z godziny na godzinę pojawiają się w naszym pełnym zmian życia okazje do dotarcia do nich i ich ratowania. Przychodzą i odchodzą. Bóg chce, byśmy je wykorzystywali. Mijają dni, tygodnie, miesiące i znowu mamy o jeden dzień, tydzień i miesiąc mniej czasu do pracy. W najlepszym razie jeszcze kilka lat, a usłyszymy żądanie: »Zdaj sprawę z twego szafarstwa«” (*Przypowieści Chrystusa*, s. 243).

Tekst biblijny i pieśni

Gal. 5,1-5

Historia dla dzieci *Odrodzenie*

Pomoce

Stary, zakurzony obraz, który możesz oczyścić w czasie opowiadania historii.

Nauka

Świat może w nas zobaczyć podobieństwo do Boga.

Człowiek, który lubił piękne rzeczy, przeprowadził się do nowo zakupionego domu i przeszukiwał strych, na którym poprzedni mieszkańcy domu gromadzili rzeczy, których nie potrzebowali. Wśród połamanych mebli i starych gratów znalazł obraz oprawiony w ramę.

„To może być coś cennego” — pomyślał ścierając kurz i pajęczyny, którymi pokryty był obraz. Obraz był tak brudny, że trudno było dojrzeć, co przedstawia. Tak więc znalazca zaniósł obraz do specjalisty, który starannie usunął warstwę brudu. Stopniowo odkrywał piękno obrazu. Kiedy zakończył pracę, okazało się, że jest to przepiękny portret kobiety autorstwa słynnego malarza.

Kiedy Bóg stworzył człowieka, uczynił go na swoje podobieństwo. To podobieństwo było o wiele doskonalsze niż najpiękniejszy nawet portret.

Jednak podobieństwo to zostało zatarte. Kurz, pajęczyny i brud grzechu pokryły obraz. Potrzeba oczyszczenia, aby przywrócić pierwotne piękno.

Świat potrzebuje zobaczyć w nas podobieństwo do Boga. Nasz charakter ma być czysty i jasny, aby Jego podobieństwo było widoczne. Jeśli wypowiadamy szorstkie, niemiłe słowa, jeśli jesteśmy nieuczciwi i niemili, ukrywamy nasze podobieństwo do Boga.

Módl się, aby podobieństwo Boże było widoczne w tobie.

Przeczytaj w I Mojż. 1,26-28 o tym, jak Bóg stworzył człowieka na swoje podobieństwo.

Plan kazania *Stój mocno*

I. GDZIE STOIMY (Gal. 5,1)

- A. Zaufanie: „Stójcie więc niezachwianie”
- B. Uparcie: „w tej wolności”
- C. Wytrwale: „nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli”

II. GDZIE STOIMY W DOŚWIADCZENIU (w. 2-4)

- A. Albo judaizm, albo Jezus (w. 2)

- B. Albo zniewolenie, albo wolność (w. 3)
- C. Albo odstępstwo, albo trwanie w łasce (w. 4)

III. GDZIE STOIMY W PRAKTYCE (w. 5)

- A. Zależność od Ducha: „my w Duchu”
- B. Żywa nadzieja: „oczekujemy spełnienia się nadziei usprawiedliwienia”
- C. Gorliwa wiara: „z wiary”

„Bóg będzie miał lud gorliwy w dobrych uczynkach, stojący mocno wśród skażenia tego złego wieku. Będą ludzie, którzy tak mocno uchwycą się Bożej mocy, iż będą dowodem, iż każda pokusa może być pokonana. Złe informacje docierające do nich mogą wdzierać się do ich umysłów i próbować je zepsuć; jednak ludzie ci będą tak złączeni z Bogiem i aniołami, iż będą ślepi i głusi na pokusy. Mają przed sobą dzieło, którego nikt nie może za nich wykonać, dobry bój wiary, uchwycenie się życia wiecznego” (*God's Amazing Grace*, s. 36).

VI. PODSUMOWANIE

Wzmocnieni, by stać

Nikt nie może stać mocno na śliskim gruncie. Zmienność, brak zdecydowania i niepewność w ważnych sprawach objawia brak moralnego kręgosłupa. Obecność Chrystusa w sercu daje siłę, by stać pod naciskiem trudnych okoliczności. Ta wewnętrzna kotwica pozwala utrzymać pozycję, kiedy wydaje się, że grunt usuwa się spod nóg.

Pewna historia trafnie ilustruje ten fakt. Dotyczy pewnego starożytnego kongresmena, który omawiał z młodym prawodawcą ustawę, za którą ów głosował. Była to niedobra ustawa, a starszy kongresmen wiedział, że młodszy tak naprawdę jej nie popierał, a jednak ją podpisał.

— Synu, dlaczego to podpisałeś? — zapytał.

— W moim okręgu było silne poparcie dla tej ustawy, proszę pana — odpowiedział młody człowiek. — Byłem pod ogromnym naciskiem.

— Tak, wiem, synu, ale gdzie jest twoja wewnętrzna kotwica? Ludzie zakotwiczeni wewnątrz mogą wytrzymać zewnętrzny nacisk.

Zawsze będzie istniał zewnętrzny nacisk na twoje duchowe życie ze strony świata i mocy ciemności, które próbują przeszkodzić twemu świadectwu. Upór i wytrwałość są możliwe dla was

